Digitized by Google

5. 6. 153

Digitized by Google

MUSÆ ETONENSES:

SIVE

POEMATIA

IN

DUOS TOMOS

DISTRIBUTA.

Eſurit, intactam Paridi niſi vendat Agaven.

TOM. I.

LONDINI:
Typis Caroli Rivington,
Proſtant venales apud J. & J. Rivington; OXONII, J. Fletcher; CANTABRIGIÆ, R. Matthews; & ETONÆ, J. Pote.
MDCCLV.

Digitized by Google

JUVENI PRÆNOBILI, 11

MARCHIONI DE BLANDFORD,

Si quid promittat indoles optima,

Plurimæque Virtutes,

Diſciplinâ cultæ præſtantiſſimâ,

STIRPEM ALIQUANDO MARLBURIENSEM

Exornaturo,

Hæc *ETONENSIUM* ſuorum Carmina,

Summâ cum Obſervantiâ,

Dat Dicat Dedicat,

J. PRINSEP.

Google

Digitized by Google

LECTORI S.

LECTOREM non *Etonenſem* perpaucis moraturus ſum, dum certiorem faciam, quale in manus accipit opuſculum.

Proprium eſt *Etonæ* Inſtitutum, ut ſingulis Septimanis *Theſi* à Magiſtro propoſitâ, quicunque Carmen optimum condiderit, *Præpoſitum* adeat. Ludendi veniâ, in gratiam Ipſius, univerſæ Scholæ impetratâ, redit ad ſuos ovans Juvenis, Olympico victori nihil invidens. Summus hic apud noſtros Honos nobile, ſi quod aliud, certamen excitat, & acerrimâ quiſque æmulatione contendit, ut Palmam cœteris præripiat. Itaque videas per Campos ſuos alium propter Thameſis ripas amœnas reptantem, alium ſub Ulmo patulâ porrectum, alium Scamno inſidentem, Verſus ſecum meditari; tum maximè occupatos, cùm Viator inſcius, per pontem vicinum tranſiens, maximè otiari autumet. Quandò igitur Muſæ quiſque ſuæ litaverit, ad anguſtum ſe penetrale confert, chartis mandaturus, quicquid excogitaverit, vel *Horatium*, vel *Virgilium*, vel *Ovidium*, vel quemlibet denique Principum

Principum Poetarum, prout Res ſuaſerat, imitatus; interdum etiam ſuo Ipſius ingenio audacter obſecutus, nec prorsùs infeliciter ſine Duce evagatus.

Ex his igitur *Puerorum* proluſionibus, quæ per manus traditæ non infideli curâ conſervantur, delectum habes faſciculum: qui ſi fortè naſutiori alicui minùs arriſerit, *Puerorum* eſſe velim reputet, quò veniam faciliorem concedat; ſin autem candido Lectori nonnihil voluptatis hinc accreverit, eo nomine etiam augebitur. Et ſanè, ſi Artis eximiæ Reliquias, utcunque mutilatas, libentiſſimè contemplatur callidus Veterum judex; quidni hæc Surgentis ingenii Specimina ſine tædio percurras? non oblitus, ſcripſiſſe olim RANAS *puerum* HOMERUM, *puerum* MARONEM CULICES.

Si verò ſint, quod equidem magìs ſuſpicor, qui ſibi vix perſuaſerint, hæc eſſe *Puerorum*; certò ſciant, *Puerorum* eſſe in primo Tomo *Omnia*. In Secundo inſupèr reperies duo longiora, Feriarum ſcilicet hybernarum penſa; necnon alia quædam, quæ primis annis *Cantabrigiæ* ſcripta fuerunt, Juvenes minimè degeneráſſe confirmantia. Nihil tamen omninò irrepſiſſe, quod non ſit *Etonenſium*, fide optimâ confirmaverim.

Hæc

Hæc breviter præfatus ſum, mihi ſatis habiturus, ſi qui hinc oblectamenti aliquid ceperint, vel Negotiorum tædio, vel ſtudiis ſeverioribus, defeſſi; ſi Minorum Scholarum pueris Exemplar non inutile propoſuerim, imprimis vero, ſi nihil probri hinc ex inſcitiâ meâ obvenerit *Almæ Matri Etonæ*; cujus me minimum eſſe filium pluris facio, quàm ſi *Fortunæ* fuiſſem.

Vale, Lector φιλόμυσι, frontem explica, atque ut his meliùs fruare, in mentem tibi inter legendum ſubindè revoca *Ætatem* iſtam *Auream*, quando inter Condiſcipulos

Vita, pari ſtudio, paribuſque exercita ludis,
  Jungeret utiliter Seria, mixta Jocis:
Neſcia cùm Sceleris, cùm Curæ neſcia, raptim
  Deflueret, certâ queque notata, Dies.

SUB-

SUBSCRIBERS

TO

MUSÆ ETONENSES.

A.

THE Right Hon. the Earl of Ancram.
The Right Hon. the Earl of Aſhburnham.
Captain Edward Aſhenhurſt.
Richard Nevil Aldworth, Eſq;
William Andrewes, Eſq;
Captain George Anderſon.
John Adcock.
Mr Arden.
William Adams, Eſq;
Rev. Dr Apthorp.
Sir John Armitage, Bart.
——Aſtley, Eſq;
Dr Aſkew.
Chriſtopher Anſtey, Eſq;

B.

The Moſt Noble the Marquis of Blandford.
The Right Hon. Lord Viſcount Bury.
The Right Hon. Earl Berkeley.

SUBSCRIBERS.

The Right Hon. Earl Bowmont.
The Hon. —— Beauclerk.
The Hon. Leonard Barret.
The Hon. Daines Barrington, Eſq;
The Hon. Mr. Barrington of Merton Coll.
The Hon. Mr. Robert Brudenell.
The Hon. Mr. Juſtice Burnet.
Mr. Charles Berkley.
J. Bryant, Eſq; Fellow of King's Coll. Cambridge.
Rev. Benjamin Burroughs.
Thomas Blackhall, Eſq;
Fr. James Buchanan, Eſq;
Mr. William Bromfield.
Rev. Mr. Montague Barton.
Colonel George Boſcawen.
Colonel Brereton.
Captain Brereton.
—— Brereton, Eſq; Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Barnard, M. A. Maſter of Eton School.
Rev. Dr. Burton, Fellow of Eton Coll.
William Bagot, Eſq;
Ed. Charles Blomberg, Eſq;
Rev. Dr. Bullock.
William Henry Bernard, Eſq;
Lieutenant Colonel Burton.
Samuel Berkley, Eſq;
Richard Berenger, Eſq;
Rev. Mr. Branfoot.
Rev. Mr. Boſtock.
Mr. Richard Blechynden.
George Baker, M. D. Fellow of King's Coll. Cambridge.
Rev. Mr. Barford, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Barclay, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr Betham, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Bones, Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Bogdani, Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Barnardiſton, B. D. Fellow of Bennet Coll. Camb.
Mr. Bagenhall, Fellow Commoner of Trin. Coll. Camb
Mr. Berkley, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.

Mr.

Mr. Baily, of Wadham Coll.
Rev. Mr. Barton, Rector of Buriton.
Dr. Burgh.

C.

The Moſt Noble the Marquis of Carnarvon.
The Right Hon. the Earl of Coventry.
The Right Hon. Earl Cowper.
The Right Hon. Earl Cholmondely.
The Right Rev. the Lord Biſhop of Cheſter.
The Right Hon. Lord Cadogan.
The Hon. Sir Edward Clive, Judge of the Common Pleas.
The Hon. Colonel Conway.
The Hon. Mr. Cadogan.
Sir Jonathan Cope, Bart.
Sir William Calvert.
Jonathan Cope, Eſq;
John Calvert, Eſq;
John Coker, Eſq;
John Calecraft, Eſq;
Richard Cooks, Eſq;
Rev. Mr. Cooke, M. A. Fellow of Eton Coll.
Velters Cornwall, Eſq;
Charles Crowe, Eſq;
Charles Kellond Courtenay, Eſq;
Francis Cuſt, Eſq; Counſellor at Law.
Rev. Mr. Cuſt.
Charles Cotterel, Eſq;
Richard Crofts, Eſq;
Francis Child, Eſq;
Richard Capper, Eſq;
Robert Glyn Clobery, M. D. Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Carter, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Cox, M. A. Vicar of Shenſton.
John Coker, Eſq;
Rev. Mr. Coker, Rector of Daynton.

D.

The Right Hon. the Earl of Dartmouth.
The Right Hon. Lord Viſcount Downe.
The Right Hon. Lord Dupplin.
The Right Hon. Lord Dunkellan.
The Right Hon. Lord Digby.
Rev. Dr. Dolben, Canon of Windſor.
Rev. Mr. Dampier, M. A. Second Maſter of Eton School.
Sir Conyers D'arcy, Knight of the Bath.
Captain Draper.
Mr William Duck.
John St. Leger Douglas, Eſq;
Rev. Mr. Davies, Prebendary of St. David's.
Rev. Mr. Dodgſon.
William Drake, Eſq;
Rev. Mr. Dadley.
Mr. William Dealtry.
Mr. Dymoke, of Lincoln Coll.
Rev. Dr. Dickens, of Chriſt Church Coll. Oxford.
Rev. Mr. Davies, A. M.

E.

The Hon. Richard Edgecumb, Eſq;
Rev. Dr. Egerton, Dean of Hereford.
Rev. Mr. Henry Egerton.
Mr. Robert Elliſon.
Wellbore Ellis, Eſq;
Mr. Jeremiah Ellis.
Mr. Jeffery Ekins, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. John Ekins, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Edwards, Scholar of King's Coll. Camb.
Mr. Emily, Scholar of King's Coll. Camb.
Mr. Elliſon, Fellow Commoner of Clare Hall, Camb.

Mr. Eyre, of Merton Coll.
Rev. Mr. Edw. Edwards, Fellow of Jeſus Coll. Oxford.

F.

The Right Hon. Earl Fitzwilliams.
The Right Hon. Lord Viſcount Fitzwilliams.
The Right Hon. Earl Fitzwalter.
The Right Hon. Lord Fordwich.
The Right Hon. Henry Fox.
Rev. Dr. Forſter, Prebendary of Briſtol.
Rev. Mr. Forſter, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Ford.
Rev. Dr. Freind.
Brice Fiſher, Eſq;
William Fauquier, Eſq;
Frankton Society.
Rev. Mr. Fothergill, M. A. Fellow of Queen's Coll. Ox.
Rev. Dr. Fry, Fellow of St. John's Coll. Oxford.

G.

The Moſt Noble the Marquis of Granby.
The Right Hon. the Earl of Gainſborough.
The Right Hon. Lord Guernſey.
The Hon. James Grenville, Eſq;
The Hon. Governor Henry Grenville, Eſq;
Rev. Dr. George, Dean of Lincoln, and Provoſt of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Godwyn, B. D. Fellow of Baliol Coll.
Thomas Gilbert, Eſq;
Rev. Dr. Graham.
David Graham, Eſq;
Rev. Mr. Graham.
George Gibſon, Eſq;

James Gibbon, Eſq;
David Garrick, Eſq;
William De Grey, Eſq;
Mr. Garland, of Clare Hall.
Rev. Mr. Golding, M. A. Fellow of New Coll.

H.

The Right Hon. the Earl of Hallifax.
The Right Hon. the Earl of Harcourt.
The Right Hon. the Earl of Holderneſſe.
The Right Hon. Arthur Hill, Eſq;
The Hon. Charles Hamilton, Eſq;
The Hon. Thomas How.
The Hon. Capt. Richard How.
The Hon. Capt. William How.
The Hon. Nicholas Herbert, Eſq;
The Hon. Mr. Harley, Student of Chriſt Church Coll. Ox.
Sir Lyſter Holte, Bart.
Sir Chriſtopher Hales, Bart.
Chandos Hoſkyns, Eſq;
Charles Hedges, jun. Eſq;
Rev. Mr. Hetherington, M. A. Fellow of Eton Coll.
Peter Henley, Eſq;
John Howard, Eſq;
William Hammerſly, Eſq;
Mr. Hallam.
Peter Hammond, Eſq;
Arthur Hill, Eſq;
Samuel Hill, Eſq;
Richard Hill, Eſq;
William Hayes, M. D.
Rev. Mr. Hayes, M. A. Fellow of Chriſt's Coll.
William Hey, Eſq;
Nicholas Herbert, Eſq;
Nicholas Hardinge, Eſq;
William Henley, Eſq;

Rev. Mr. Heaton, M. A. Chaplain to His Grace the Archbiſhop of Canterbury.
Rev. Mr. Hall, M. A.
Rev. Mr. Samuel Herring.
Mr. Hartley, M. A. Fellow of Merton Coll.
Rev. Mr. Hodgkinſon, Fellow of King's Coll.
Mr. Hodſhon, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Hanmer, M. A. Fellow of King's Coll.
Andrew Hacket, Eſq;
John Homer, Eſq; Surgeon in London.
Rev. Mr. Homer, M. A.
Mr. Harwood.
Rev. Mr. Holloway, jun. M. A.
Mr. Stayner Holford.
Mr. Heathfield, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Hervey, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Hall, Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Mr. Hauſted, M. A.
Mr. Hopkins, Surgeon at Cambridge.
Mr. Hugeſſon, Gentleman Commoner of Wadham Coll.
Rev. Mr. Harriſon, M. A. late Fellow of Queen's Coll. Ox.
Mr. Hume, Student of Chriſt Church, Coll. Oxford.
William Hall, Eſq;
Mr. Henry Hopkins.
Humphrey Hackſhaw, Eſq;

J.

The Right Hon. the Earl of Jerſey.
The Right Hon. Lord Ilcheſter.
Mr. Abel Johnſon, of Trinity Hall.
John James, Eſq;
Charles Jenkinſon, Eſq;
Thomas Jenkinſon, Eſq;
Peter Jervais, Eſq;
Rev. Mr. Jaques.
Maſter Jepſon, of Eton School.
Rev. Mr. Tho. Jones, Fellow of Jeſus Coll. Oxford.

K.

The Right Hon. the Earl of Kildare.
The Right Hon. Sir Benjamin Keen.
Sir Francis Knolles, Bart.
Mr. William Kimber.
Peter King, Eſq;
Robert Kelham, Eſq;
Mr. Kendall, B. A. of Peter Houſe.
Rev. Mr. Knail, M. A. Fellow of Queen's Coll. Oxford.

L.

The Right Hon. the Earl of Lincoln.
The Right Rev. the Lord Biſhop of Litchfield and Coventry.
The Right Hon. Henry Legge, Eſq;
The Hon. Sir George Lyttleton.
The Hon. Cornwal Legh, Eſq;
Rev. Dr. Lyttleton, Dean of Exeter.
Simon Lutterel, Eſq;
William Leigh, Eſq;
James Leigh, Eſq;
Rev. Dr. Leigh, Maſter of Baliol Coll.
Ralph Leiceſter, Eſq;
Mr. George Leiceſter.
John Ludford, Eſq;
Mr. Layton.
Mr. St. Leger, B. A. of Peter Houſe.
Mr. Lee, Fellow of King's Coll.
Mr. Lynch, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.
Mr. Leigh, Gentleman Commoner of Magd. Coll. Oxford.
Mr. Lewis, of Wadham Coll.
Rev. Dr. Lowth, Archdeacon of Wincheſter.
Thomas Leigh, Eſq;

M.

SUBSCRIBERS.

M.

His Grace the Duke of Marlborough.
Her Grace the Dutcheſs of Marlborough.
The Right Hon. the Earl of Macclesfield.
The Right Hon. Lord Viſcount Middleton.
The Right Hon. Lord Montfort.
Sir William Milner, Bart.
Saunderſon Miller, Eſq;
Rev. Mr. Menteath, M. A.
Rev. Mr. Mainwaring, M. A. Fellow of St. John's Coll. Camb.
Mr. Macdonel.
John Maſon, Eſq;
Anthony George Martyn, Eſq;
Theophilus Metcalfe, M. D.
Rev. Mr. Morgan, M. A. Fellow of Jeſus Coll. Oxford.
Mr. Charles Morgan.
Thomas Oſbert Mordaunt, Eſq;
Captain Charles Mordaunt.
Rev. Mr. Henry Mordaunt.
Frederick Montague, Eſq;
John Moſtyn, Eſq;
William Melliſh, Eſq;
Rev. Mr. Moore.
Robert Moneypenny, Eſq;
John Maſon, Eſq;
Rev. Mr. Mudge, M. A.
Rev. Mr. Marſham, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Mansfield, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Maſon, Gentleman Commoner of Chriſt Church Coll. Oxford.
Rev. Mr. Mather, M. A. Fellow of Brazen Noſe Coll. and Public Orator of the Univerſity of Oxford.
John Martyn, jun. Eſq,
Rev. Mr. Menzies.

N.

N.

The Right Hon. Lord Newbottle.
The Right Hon. Lord North.
The Right Rev. the Biſhop of Norwich.
The Hon. Maſter Noel.
James Naiſh, Eſq;
James Naiſh, jun. Eſq;
Rev. Mr. Naſh, M. A. Fellow of Worceſter Coll.
John Norris, Eſq;
Mr. Norbury, Fellow of King's Coll.
Mr. Naylor, Fellow of King's Coll.
George Newnham, Eſq; of Lincoln's Inn.
Mr. Northey, Fellow Commoner of King's Coll.
Mr. Nowel, of All Souls Coll.

O.

Henry Oxenden, Eſq;
Mr. Ord, of Trinity Coll. Camb.

P.

The Right Hon. the Earl of Plymouth.
The Right Hon. Lord Viſcount Parker.
The Right Hon. William Pitt.
Rev. Dr. Plumptree, Archdeacon of Ely.
Rev. Mr. Septimius Plumptree.
—— Popham, Eſq;
George Pawſon, Eſq;
Charles Pawſon, Eſq;
Monſieur Palairet.
Thomas Page, Eſq;
Mr. John Pacey.
Mr. William Poſt.

Richard

Richard Pottenger, Eſq;
Rev. Mr. Prior.
Mr. Prior, M. A. Fellow of King's Coll.
Jonathan Pytts, Eſq;
Edmund Pytts, Eſq;
Mr. Pitts.
Maſter Palmer.
Maſter Parr, of Eton School.
Anthony Pollet, Eſq;
Captain William Phillips.
Rev. Dr. Parker, Chaplain in Ordinary to His Majeſty.
Rev. Mr. Parker, M. A. of Dunchurch.
John Pardo, Eſq; Merchant of London.
Francis Pigot, Eſq;
Rev. Mr. Samuel Pipe, M. A.
Mr. Pote, Bookſeller at Eton Coll.
Rev. Mr. Pote, Fellow of King's Coll.
Mr. Thomas Potter.
Mr. William Weller Pepys.
Mr. Penton, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Edward Pemberton, Scholar of King's Coll.
Mr. Pacey, of Trinity Hall.
Mr. Penn, of St. John's Coll. Camb.
Rev. Mr. Powel, B. D. Fellow of St. John's Coll. Camb.
Mr. Ponytz, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.
Charles Pratt, Eſq;
Robert Pratt, Eſq;

R.

The Right Hon. Lord Romney.
Sir John Read, Bart.
Henry Reade, Eſq; Fellow of Queen's Coll. Camb.
William Reid, Eſq; M. A. of Queen's Coll. Oxford.
Mr. Ruding.
Mr. Ranby.
Rev. Mr. Riland, M. A. Rector of Sutton Coldfield.
Rugby Society.

Rawlinſon

—— Rawlinſon, Eſq;
George Rice, Eſq;
Mr. John Richards.
Mr. Ralph Radcliffe.
Rev. Mr. Richardſon, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Rhudde, of King's Coll.
Mr. Ryder, Fellow Commoner of Clare Hall.

S.

The Right Hon. the Earl of Sandwich.
The Right Hon. Lord Charles Spencer.
The Hon. Edwyn Sandys, Eſq;
Sir John Shaw, Bart.
William Smith, Eſq;
Robert Smith, Eſq;
John Weſton Smith, Eſq;
John Sawbrige, jun. Eſq;
Charles Stuart, M. D.
Mr. Peter de Salis.
Mr. Henry de Salis.
Richard Steel, Eſq;
Charles Serle, Eſq;
Rev. Dr. Sumner, Canon of Windſor.
Rev. Mr. Sumner, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Sleech, M. A. Fellow of King's Coll.
John Scare, Eſq;
Rev. Dr. Saunders, Canon of Windſor.
—— Stevenſon, Eſq;
Burſlam Sparrow, Eſq;
Mr. Sheeler.
George Selwyn, Eſq;
Lieutenant Colonel Sandford.
Captain Richard Sandford.
Rev. Mr. Spence, M. A. Prebendary of Durham.
Rev. Mr. Edward Sparkes, M. A.
Rev. Mr. Sclater, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Steevens, Fellow Commoner of King's Coll.
Mr. Francis Skipwith.

Mr. Soame, Scholar of King's Coll.
Mr. Strange, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Soame, of Clare Hall.
Rev. Mr. Skynner, M. A. Public Orator of the Univerſity of Camb.
Rev. Mr. Seward, M. A. Rector of Eyham.
Rev. Mr. Sandys, M. A. Prebendary of Worceſter.
Mr. Stillingfleet, of Wadham Coll.
John Symonds, Eſq;

T.

The Right Hon. the Earl of Thanet.
The Right Hon. Earl Temple.
The Right Hon. Earl Tilney.
The Hon. Mrs. Margaret Trevor.
The Hon. Thomas Townſhend, Member of Parliament for the Univerſity of Cambridge.
Sir Edward Turner, Bart.
William Turner, Eſq;
Charles Townſhend, Eſq; of Lincoln's Inn.
Henry Townſhend, Eſq; Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Dr. Thackery, upper Maſter of Harrow School.
Rev. Mr. Talbot, M. A. of Kineton.
J. Travel, Eſq;
John Toke, Eſq;
Mr. Thickneſs, Maſter of St. Paul's School.
Rev. Mr. Tate.
Rev. Mr. Terrent.
David Thomas, Eſq;
Rev. Mr. John Taylor.
Mr. Edward Tew.
Mr. William Tighe.
Rev. Mr. Tyrwhitt, B. A. of Catherine Hall.
Mr. Thackeray, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Templeman, Scholar of King's Coll.
Rev. Mr. Templeman.
Mr. Tyrrwhit, of Queen's Coll. Oxford.

Rev.

Rev. Mr. Taylor, of Oriel Coll.
Mr. Thackeray of Merton Coll.

U.

John Upton, Eſq; Counſellor at Law, of Lincoln's Inn.

V.

Thomas Vernon, Eſq;

W.

The Right Hon. Lord Viſcount Windſor.
The Right Hon. Lord Walkworth.
The Hon. Sir Charles Williams.
The Hon. Col. Waldegrave.
Captain John Walker, Eſq;
Captain Waller.
Lewis Way, Eſq;
Mr Williams.
Fr..Wightwick, Eſq;
Rev. Mr. Waterſon.
Rev. Mr. Wakeman.
Robert Walpole, Eſq;
George Wraughton Eſq;
Samuel Whaley, Eſq;
Mr. Henry Penruddock Wynham.
John Williams, Eſq;
Mr. Williams, Fellow Commoner of Peter Houſe.
Mr. Welby, Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Mr. Whiſton, M. A. Fellow of Trin. Coll. Camb.
Mr. Walker, Scholar of King's Coll.
Mr. Walker, of London.
Mr. Whitworth, Fellow Commoner of Trin. Coll. Camb.

Mr. Wynne, Gentleman Commoner of Jeſus Coll. Oxford.
Henry Wight, Eſq;

Y.

—— Yate, Eſq;
Rev. Mr. Young.
Rev. Mr. John Young.
Rev. Dr. Yates.

Z.

Dr. Zinry, of Beenham.

Digitized by Google

E R R A T A.

TOM. I.

Pag. 24. lin. 3. lege balbutire. l. 12. dele commata.—p. 36. l. 10. lege preſsâ. l. 12. lege languet. l. 14. lege Vox. — p. 44. l. 14. lege Strenuus. — p. 45. l. 2. lege Cùm. l. 8. lege ſpiravit. — p. 46. l. 19. lege terras ; — p. 47. l. 1. poſt eſt adde commata.—p. 48. l. 15. lege Mellis.—p. 49. l. 9. lege afferet.—p. 55. l. 8. lege ut.—p. 60. l. 2. lege καθίζου.—p. 61. l. penult. lege faſtidia.—p. 66. l. 6. lege curſu. l. ibid. lege Britanniam.—p. 69. l. 3. lege jungit. — p. 74. l. 1. lege flexerat. — p. 80. l. 1. lege Focæ. l. 12. lege cantharus. l. 13. lege congeſta. l. 19. lege triplicique. — p. 83. l. 5. lege &. — p. 87. l. 2. dele Milo. l. 11. lege cyathoque. — p. 97. l. 14. lege Dominus : ridetur ;—p. 109. l. 14. lege ſe.—p. 127. l. 8. lege divina Præſentia. — p. 130. l. 9. lege inglorius. l. 12. lege pigra.— p. 135. l. 3. lege fulgur.—p. 136. l. 11. lege pœnam.

TOM. II.

Pag. 15. l. 5. lege inumbret. — p. 24. l. 10. lege ripâ proruit unda. l. 14. lege præceptis.—p. 25. l. 6. lege mœſta.—p. 27. l. 2. lege Annuus.—p. 29. l. 17. lege mœſtæ.—p. 42. l. 10. lege Exanimes.—p. 43. l. 5. lege Terras. l. 18. lege Se.—p. 46. l. 2. lege Sollicitat. l. 8. lege globos.—p. 48. l. 2. lege arces.—p. 58. l. 3. lege Niliaci.—p. 61. l. 4. lege incubuit.—p. 75. l. 10. lege aditus.—p. 78. l. 14. lege proprior.—p. 81. l. 18. lege caudâ. p. 82. l. 11. lege exturbat.—p. 83. l. 1. lege tota.—p. 86. l. 15. lege laceſſit.—p. 87. l. 4. lege abruptuſque.—p. 88. l. 17. lege hebetant.—p. 96. l. 6. lege matre. l. 17. lege munuſcula. — p. 105. l. 10. lege ſuſurri.—p. 115. l. 2. lege Sternitur.

XIII - 1

MUSÆ ETONENSES.

SOL OCCIDUUS;

SIVE,

In Ducem MARLBURIUM.

QUALIS cùm pandit reſerata repagula lucis,
Et primum roſeo Sol vehit axe diem,
Mortales patitur viſus, modicùmq; refulgens,
Jam matutinus vult tibi, *Perſa*, coli:
Verùm ubi jam medii ſpatium conſcendit Olympi,
Illuſtrans radio ſplendidiore polum,
Immodicis acies fulgoribus icta fatiſcit,
Et nimio lucis lumine victa labat;
Mox ſimul Heſperii ruiturus in æquora ponti

Devolvit curru languidiore diem,
Cerni iterum patiens, faciles viſu explicat ignes,
Antè umbris quàm Nox ingruat atra ſuis:
Sic primus, mediuſque fuit, ſic ultimus Ille,
Quem modò defunctum fata tulêre DUCEM.
Indice non opus eſt: cognomina *Gallia* dicat,
Cum turmis toties *Gallia* victa ſuis.
Scilicet, ut par eſt, primò mortalia geſſit,
Et tamen hæc ipſo jam propè digna Deo;
Creſcenti ſimul accrevit præluſtrior ævo,
Nec cerni vultus jam ſine clade poteſt.
Cùm ſtaret crebrâ morte imperterritus Heros,
Et famulis fatis ordine jura daret,
Cùm ſtrage oppletus, denſoque cadavere tardus,
Iſter vix potuit vix reperire viam.
Nec mirum, inſtantem *Gallus* ſi exhorruit hoſtem
Quem mea jam nimiâ luce *Thalia* fugit.
Quis noſtri *Occaſum* dicat, quis carmine Solis?
Quamvis & cerni jam ſine fraude poteſt.

Occidit

Occidit, at fato non occidit immaturo,
Sat ſibi, ſat famæ vixerat Ille ſuæ.
Extincti ſaltem liceat memorare labores;
Hoc eſt extincto quod DUCE poſſit agi.
Sic & ſoliciti, longæ per tædia noctis,
Poſſumus abſentem commemorare diem.
Ergo omnis ſentit communes ANGLIA luctus;
Et meritò mors eſt publica, Vita fuit.
Quid tu parva ſtruis, *Conjux*, Monumenta Marito!
Tam parvo includi carcere neſcit honos.
Gallia ſit tumulus; ſuper Hunc impone fugaces
Gallorum turmas, ſpicula, ſigna, duces.
Devictos Celtas Bavarumque adſculpe ferocem;
Verſaque *Tallardi* non bene terga fugæ.
Digna Viro columen BLENHEMIA, digna BRITANNIS;
Sic, ſic MARLBURIUM contumulare decet.

Externi *venient* Generi, *qui ſanguine noſtrum*
Nomen in aſtra ferant.

DUM cæde tellus ebria militum
Paſſim madeſcit, dum Scythiæ ferox
Certat juventus, quis ſub arcto
Rex gelidæ metuatur oræ;
Secura belli diva Britannia
Regum tumultus ridet, & otio
Florens beato, læta ſpectat
Pacificam ſine clade pompam.
Videtis? An me ludit amabilis
Error? Marinâ Febre velut furens,
Per prata per valles videtur
Purpureas dare vela nauta.
Flavere cerno luteolo piam
Cultu juventam; luteolo nurus

Colore

Colore gaudent, ac pudicæ
Luce micant croceâ Puellæ.

An noſtra tactu corporis aureo
Phrygum tyrannus littora polluit?
An Principem flavi loquuntur
AURIACUM tacitè colores?

En! auſpicati fauſta tibi parat
Britanna tellus fœdera conjugî,
NASSOVE, dudum, concutitque
Pervigiles Hymenæus ignes.

Quantus per omnes nuper iit dolor!
Cùm deſtinatis invida gaudiis
Per languidos reptaret artus
Peſtis atrox, ageretque febrim!

Multæ ſed urbes, votaque publica
Vicêre Divos. Unda ſalubribus
Lymphis fugavit blanda morbum
Et liquidæ valuêre Baiæ.

Gratatur ergo læta Britannia,
Laudeſque celſæ Conjugis & tuas
Cives celebrant, additumque
Sideribus memorant honorem.

Tuæ quid olim debeat ALBION,
NASSOVE, genti, flumina *Boyniæ*
Teſtantur, & pulcher fugatis
Ille dies Monachûm tenebris,

Cùm Roma caſſos ingemuit dolos,
FIDESQUE; magno tuta ſub auſpice
Revixit, & defenſa cultu
Fana iterùm patuere recto.

At non WILHELMO ſoli aderit Venus,
Ridente vultu NASSOVIIS favens,
Nec Principem Regalis unum
Conjugio mulier beabit,

Accendit ignes rursùs Hymen ſacros,
Noviſque creſcit fœderibus potens

Britanna

Britanna tellus, dum nepotum
Aſpiciet CAROLINA longam
Stirpem, beatâ prole beatior;
Qualis CYBELE Cœlicolas ovat
Complexa natos, & nepotum
Sidereo redimita cœtu.

Gratâ Novitate morandus.

INGENS *Lilliputum* cùm *Gulliverus* in oris
Captivo gemeret corpore vinctus humi,
Mirantem *Pygmæa* cohors mirata *Gigantem*
Montani timuit ſcandere membra viri;
Mox audent ſeſe ſpatioſæ credere dextræ,
Colloquio poſſint quò propiore frui.
En quantus gradiens humeris ſupereminet undas,
Captivaſque trahit per freta victa rates!
Hactenùs attonitæ arrident ſpectacula plebi,
Plaudit & ingenti Natio tota Viro:
At poſtquàm explerant oculos & corda tuendo,
Viſaque ſat fuerant Brachia, Crura, manus,
Ingrati fruſtrà damnans faſtidia vulgi
Pygmæâ magnus pellitur Exul humo.
Idem celſorum cùm viſeret arva *Gigantum*,

Conſtitit

Conſtitit attonitus mole recente virûm:
Tædia mox ſubeunt, dulceſque reviſere natos,
Et Patriæ reducem ſe dare ſuadet amor.
Ni nova ſit, ſordet citò faſtidita voluptas,
Gaudia nec, quondam quæ placuêre, placent.
Non niſi mutatis vult *Cynthia* ludere nugis,
Dum curam antiquam ſummovet uſque recens.
Quòd ſi non ſcriptis pretium novus arroget annus,
Carmina Quis poſſit, *Cibbere*, ferre tua?
Commendans Novitas lectorem inducit hiantem,
Illa placet, Vatis ſuſtinet illa vicem.
Terret inaſſuetum magìs aſpera Bellua vulgus,
Ignotuſque Leo plus feritatis habet.
Vidit ut *Hiſpanas* pelagus ſulcare carinas,
Aſpectu tellus horruit *Inda* novo:
Cùm tamen audiret permiſta tonitrua fumo,
Credidit iratos voce ſonare Deos:
At ſpectata diu Claſſis cùm tangeret oram,
Cedente exceſſit jam Novitate timor.

CALENDÆ

CALENDÆ JANUARIÆ.

Ad virum Rev. GODOLPHIN, *Præpoſitum Eton.*

DUM novus eſt annus, tibi vectigalia donant
  Pierides grata qualiacunque manu.
Quæ primùm poſcam pro te bona numina [Plura?
  Quàm Deus indulſit, Muſa fovere nequit.
At vivas, ſperat, decus & tutamen *Etonæ*,
  Teque diu agnoſcant turba togata patrem.
Nec ſperare nefas: ſanus color & decor oris,
  Qui juveni quondam, ridet in ore ſenis.
Talem canitiem Virtus cultoribus addit,
  Tam facili cumulat mole ſenecta Pios.
Tempora te ſpectant volventia ſemper eundem,
  Et faciunt anni non ſine laude ſenem.
Ter felix! ſtudiis florens qui nobilis otî,
Muſaram in regnis alter Apollo ſedes.

Materiem

Materiem præbes idem vireſque Camænis;
  Te linguâ, dederas quam priùs ipſe, canunt.
Sacrandam Muſis, poſitam modò videmus Ædem,
  Quamque Palatinus vellet Apollo domum.
Munditiis ſimplex, qualem decet eſſe Camænis,
  Digna Deis, & te præſide digna nitet.
Ipſe tibi HENRICUS multum debere fatetur,
  Et * *Statua* in laudes non taciturna tuas.
Præſide ſub tanto felix floreſcis, *Etona*;
  Quique ſequi jubeat, quemque ſequaris habes.
Quanta † fuit virtus meritos deponere faſces!
  Dignus honore ſuo eſt, qui caruiſſe poteſt.
Quæ ſumpſit clarus, nunc clarior ipſe reſignat:
  Accipere eſt magnus, reddere major honos.
Sic matutinus cùm, Phœbe, accendis Olympum,
  Plurima naſcenti fumat acerra Deo:
At, licèt occiduo non detur victima Divo,
  Major in Oceanum ſplendidiorque cadit.

* Quam ipſe Henrico ſexto, Etonenſis Coll. Fundatori, poſuit.
† Sc. Decanatum S. Pauli.

Digitized by Google

'Αἰὲν ἀριστεύειν ϗ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

UNDE NEOCLIDES noctu ſpatiatur Athenis ?
Nec premit aſſuetus lumina clauſa ſopor ?
Excutit ignavam requiem ſomnumque trucidat
MILTIADÆ victrix Umbra, acuitque virum.
Ante oculos *Marathon* infractaque prælia *Perſæ*,
Et ducis humano major Imago natat.
Hinc ſurgit, ſomnique indignans vincula, laude
Cernit in alterius dedecus ipſe ſuum.
Jam victor ſe tollit humo ; & *Salamine* relata,
Cui *Marathon* poſſit cedere, Laurus adeſt.
Mens Heroa agitat laudis præſaga futuræ,
Et palmas victor prævidet ante diem.
Spes animum paſcit venientis imagine famæ ;
Illa fovet, ſomni ſuſtinet illa vicem.
Sic Juvenis, ſtimulos dum ſubjicit æmula virtus,
Turpitèr extremum dum piget ire, præit.

Audax

Digitized by Google

Audax tendit iter, quò perveniſſe negatum eſt;
Nec gravis ex auſis eſt cecidiſſe pudor.
Si Juri incumbat, ſibi Cancellarius audit;
Religio placet ſeu magè, Mitra datur.
Sic ſibi rivales, turba importuna, Poetæ,
Agreſtem celebrant dum, CAROLINA, Domum;
Regalem demens ſpondet ſibi quiſque favorem,
Te facilem ſperant in ſua vota Deam.
Nobile certamen! nec diſplicuiſſe merentur,
Concertant, *Princeps*, qui placuiſſe tibi.
Arbitra tu pugnæ es; tibi portant carmina Muſæ,
Carmina vel ſaxis aſperiora domûs.
Si tamen hæcce tuos mereantur, *Maxima*, plauſus,
Nec rudis illa Domus, nec rude Carmen erit.

Tenet

Tenet occiditque legendo.

OCCURRIT, *Ligurine*, tibi cur nemo liben- [tèr?
Lauta ſatìs quarè fercula quiſque fugit?
Uncta quidem ponis multo convivia ſumtu;
Diſplicet & Carmen, queîs placuêre dapes.
Conviva exclamat, " non hæc ad fercula veni;
" Supplicium hoc aures non meruêre meæ.
" Quid ſcelus admiſi tam longo carmine dignum?
" Ut tibi tu placeas, nolo, Poeta, mori.
" Sed præſtat Sordes farris mordere canini,
" Non cænare poteſt viliùs ille domi."
Jure fugit Phœbus menſam cœnamque *Thyeſtæ*,
Nec minùs ille tuam, te recitante, fugit.
Sanguineæ quicunque horret convivia menſæ,

Idem

Idem, dum recitas, teque dapeſque timet.
Humana appoſuit convivis membra Thyeſtes,
Ipſos convivas tu, *Ligurine*, necas.
Omnes te vitant; omnes, recitator acerbe,
Uſtam ceu Lybico dypſada Sole, timent.
Amiſſis catulis minùs eſt metuenda Leæna;
Tu miſeros jugulas ſæpiùs, illa ſemel.
Pagina dum legitur multâ damnoſa Papyro,
Quorum non animos tædia lenta premunt?
Mitior at quando breviora poemata pangis,
Si nobis placeant hæc, brevitate placent.
Auribus iſta Jovis tu credis carmina digna;
O ſi ſervâſſes auribus iſta Jovis.
Nimirùm, quæ ſcripſiſti, miraris amaſque;
Utque tibi, ſocio poſſe placere putas.
Sic fuſcum Mater puerum balbutit *Adonin*;
Vel nihil hic peccat, vel videt illa nihil.
Sic & Pana *Midas* voluit ſuperare canendo;

Scis

Scis benè quæ fecerat Pæna, pudenda Viris.
Quod ſi aures, *Ligurine*, tuas oſtendere nolis,
Auriculis tandem parcere diſce meis.

Satur

Satur eſt, cùm dicit Horatius, *Euoe*.

INGENUAS urgens Penuria prægravat ar- [tes,
Et vati Eſuries eſt inimica Comes.
Nimirùm in tenui rara eſt facundia victu;
Propoſuit ſiccis omnia dura Deus.
Officit oblatrans ſcribenti cui gula, condet
Carmina, quæ ſolis ſunt redimenda coquis.
Mendicus CODRUS non ſcribit divite venâ;
Nec ſunt jejuni Carmina vatis opus.
Ingenium poto ſubjectant pocula Vati,
Quamque negat Phœbus, cœna miniſtrat opem.
Ut Muſas curet, Flaccus benè corpora curat,
Scriptoris nitidi Carmina pulchra nitent.
Ut caneret Graios Troumque phalangas Homerus,
Dicitur exhauſto proſiluiſſe ſcypho.
Haud fas eſt illi victuræ illudere chartæ,

Quem vix in præſens vivere fata ſinunt.
Fortunæ liquidus cùm vatem rivus inauret,
Jugitèr ingenii vena benigna fluit.
Non parat Halcyone dulces expromere fœtus,
Ni careat nigrâ candida nube dies:
Mollia ſic Vates ſcribendi tempora quærit,
Poſt ſumpta uberiùs pocula Muſa parit.
Fœcundus ſcyphus & genialis fercula cœnæ.
Mentis alunt vires, ingeniumque fovent.
Naſo Tomitanis mala carmina miſit ab oris,
Non illic epulæ, non ſata vitis erat.
Carmina quòd veniant jam vix deducta cerebro,
Hoc, tenuis Victus, criminis omne tui eſt.
Hæc ſi diſpliceant, pranſi meliora feremus,
Et meliùs dapibus Muſa refecta canet.
Credite, (non ſemper fundit mendacia Vates)
Hæc quæ præcepit, ſobria Muſa fuit.

Clypeoque

—*Clypeoque* inſigne Paternum
Centum Angues, cinctamque gerit Serpentibus Hydram.

COGNITA quà LUDDI ſtant nomine mœ-
[nia, clauſtris
Elapſus fugit fata propinqua Reus.
Mutatus rigidi fit ſervantiſſimus æqui,
Et Deus indulſit non malè parcus opes.
Mercatur currum, gentiſque Inſignia quærit,
Nobilis ut picto pervolet axe viam.
Cui vafer Heraldus; "Nunquid tibi contigit, inquit,
" Undè fluat juſto fonte petitus Honor?"
Rettulit Ille; olim fugerem cùm vincula, pendens
De Statuâ LUDDI linea rexit iter.
" Ergo, ait hic, proles es Regia; teque tuumque
" A LUDDO ducit linea recta genus."
Sic proſtat venalis Honos, titulique patreſque;

Et, modò nummatus ſis benè, clarus eris.
Curia pauperibus clauſa eſt, dat Cenſus honores;
Auro gens, auro conciliatur honor.
Hinc legit ad faſtum claros ſibi quiſque parentes;
Et Meſſala exit, qui modò Sutor erat.
Quæ priùs ante fores pendebant Scalpra tabernæ,
In domini curru jam ſpecioſa nitent.
At pudor eſt tantùm venali merce probari,
Æraque quem donant ſordida, ſordet honos.
Sic candore placet ſibi ceruſſata LYCORIS;
Sic dentata, emtum ſi modò lucet ebur.
Jactamus genus ac proavos, quæ fecimus ipſi;
Et, quæ quiſque emit, nunc ſua jure vocat.

Foliiſque

Foliiſque notas & nomina mandat.

MIRANDAS *Scripturæ* artes expreſſaque Vocis
Humanæ ſimulacra cano, calamique fidele
Officium, & magicæ vix muta ſilentia chartæ.
Hanc *Cadmus* primùm, famæ ſi creditur, artem
Extudit, & rudibus ſignis Elementa Loquelæ
Compoſuit: nondum tabulis inducere ceras
In promptu fuit; aut inculto innotuit Orbi
Membrana Attalica, & Nilo cognata *Papyrus*;
Tantùm inter denſas errat miſerabilis umbras
Scriptorum Chorus, ac numeros in cortice ſignans,
Montibus & Sylvis ſtudio diſperdit inani,
Muſæque Dryadeſque ſimùl per rura vagantur;
Nuſquam adeò ſine vate ſuo Nemus; undique ſeſe
Inducere in verſus, & doctum attollere truncum

Arbor amat; paſſimque inoleſcunt frondibus ipſis
Carmina paſtorum, foliisque ſub omnibus hærent.
Mox artes ſubière novæ, duramque reliquit
Pallas Hamadryada, & fugit commercia Sylvæ
Indignata: "Meiſnè, inquit, Lignator agreſtis
"Vatibus illudet, dextramque in carmina ſævam
"Intendet? Nemoriſne ſacri vaſtabit honores,
"Facundam violans umbram, virideſque Palæſtras,
"Nempè focum ut cumulet pretioſo robore vilem?
"Quin ſedes quærenda aliò, melioribus opto
"Auſpiciis, & quæ fuerit minùs obvia ferro."
Talia flammato ſecum Dea corde volutans,
Protinùs egregias è Cœlo detulit Artes,
Dulce miniſterium Calami, fidaſque Tabellas,
Romananumque *Stylum*, Ceræque interpretis uſum,
Quicquid habent Telorum Armamentaria Vatis.
Præcipuè acceptus Muſis argenteus Anſer,
Portat opes tergo potiores vellere Phryxi.
Hinc Pennam exprompam meditata in carmina ſcriptor
Artifici

Artifici incidit ferro, fingitque terendo.
Protinùs in nigrum humorem demittit acumen,
Chartæque à lævâ pænè indelebile virus
Illinit, & tenui diſcriminat omnia tractu.
Apparent ſubjectæ oculis ſuper æquora Chartæ
Diſpoſiti in numerum Verſus, Phœbique Labores,
Cœleſtes Artes! Cœleſtia Munera! per vos
Suavitèr abſenti conſpirat Amicus Amico;
Trans mare Mercator ſecura Negotia mittit;
Baſiaque à Thameſi extremos portantur ad Indos,
Signatis concluſa notis, rubrâque Catenâ.
Uſque adeò unanimes Tabulas ſuccoſque loquaces,
Æquora per ſcopuloſque, & vaſta cacumina Tauri,
Expedit alma Venus, Veneriſque Puer Cythereïæ.

Atque hîc Palladii referam miracula Præli;
Ut nigro levitèr ſucco tingantur Ahenæ
Litterulæ, foliiſque notas & nomina mandent.
Tot mole ingenti Libros (quis crederet unquam?)
Tot Paracelſorum malè Græca, & barbara dicta,

Tot legum digeſta, tot ambitione docendi
Philoſophos, vera obſcuris involvere ſuetos,
Litterularum ordo, quas balutire laborant
Infantes Pueri, comprendit, & exprimit aptè.
E prælis etiam manat, Rumore ſecundo,
Tam ficti, pravique tenax, quàm nuncia veri,
Chartula, *D'Anveriuſque* audax, *Baviuſque* ſecundus,
Osbornuſque ſagax; & quo te nomine dicam
Infamis nebulo?
Turbaque Scriptorum minor, obſcurique Libelli.
Denique Lingua ſonos liquidas quot fundit in auras,
Plena repreſentat variatis, Pagina, ſignis,
Et vocis depicta oculis occurrit Imago.

Gladiatorum

Gladiatorum Paria.

SAUCIUS, ac ſpinæ trajectus cuſpide plantam,
Flebilè Marmaricus perſonat antra Leo,
Imploranti adſtat ſimilis, queſtuque cruentus
Androcli ſupplex exulis orat opem.
Ille infixa manu trepidanti ſpicula prenſans,
Quod potuit, vulnus ſimplice fovit aquâ.
Captus uterque ſimul mox Romam advenit; utrumque
Amphitheatralis cepit arena ſimul.
At poſtquam aſpexit trepidum Leo lætus amicum,
Et Medici agnovit conſcius ora ſui,
Lenitèr attritâ caudâ, poſitoque furore,
Illæſi lambit colla manuſque viri.
Proh pudor! immanis novit non parcere Roma,
Getulæ parcit mitior ira feræ.
Exclamare licet, fera gens, gens barbara! veſtram
Crediderim

Digitized by Google

Crediderim meliùs vos docuiſſe Lupam.
Quid meruêre oculi, ſpectent ut vulnera? quidve,
Vulnera ut accipiant, commeruêre Viri?
Aut tantum Latio, Latiâ ut moriantur arenâ,
In Libycis Tigres quid meruêre jugis?
Hic etiam antiquæ feritatis ſigna ſuperſunt,
Nec nos ingenium mitius intùs agit.
Quàm juvat armatos in prælia mittere Gallos!
Ut calce alternam dent ſubeantque necem.
Quanta eſt inſontes baculo ſtraviſſe voluptas,
Morſibus aut Urſos exagitâſſe canum?
Horrida ſylveſtres apros Germania cædit:
Taurorum durus ſanguine gaudet Iber:
Immanem reddit te immanis, Gallia, luxus;
Aſperat & mores ambitioſa fames:
Tunſa per integram ut ſolvantur viſcera pellem,
Inſequitur teneram plurima plaga ſuem:
Nè Gallina malùm reſponſet dura palato,
Merſatur largo flumine viva meri:

Dulcius

Dulcius ut ſapiat, vivus torretur Echinus,
  Et patitur lentam verſus in igne necem.
O utinam hoc noſtro Phalaris naſcatur in ævo,
  Et tauro ut redeas, ſæve Perille, tuo;
Mugiat ut ſimilis tibi clauſo Epicurus in ære,
  Quaſque auctor pœnas intulit, ipſe ferat.

Σκήνη

Digitized by Google

Σκήνη πᾶς ὁ βίος.

QUALIS, cùm ſpiſſi tolluntur vela Theatri,
Ingrediens partes Hiſtrio juſſus agit;
Mox, ubi deſcendunt oppanſa aulæa, recedit,
Prodiit & juſſus qui modò, juſſus abit:
Talis perque gradus perque ævi tædia, *Vitæ*
In ſcenam prodit, ludit, & exit Homo.
Truditur ex utero miſer Infans nudus in orbem,
Nec ſcit inaſſueto lumine ferre diem.
Mox, ubi ſignat humum certo pede, ſuſtinet acres
Orbilii plagas, militiamque ſcholæ.
Nunc venatorum ſtudiis nunc ardet equorum,
Ingemit aut clauſas Phyllidos ante fores.
Jam vires animi creſcunt, creſcentibus annis,
Maturumque videt proxima Scena Virum.
Tum languet, vitæ quintum dilatus in actum,

Tuſſis

Tuſſis anhelantem dum quatit ægra ſenem.
Volvitur in ſeſe ſua per veſtigia; cunas
Infanteſque annos jam remeâſſe putes.
Pro libitu imponunt peragendas Numina partes,
Tu pulcrè peragas, cætera mitte Deo.
Si rectè tractes, laus eſt tractare ſecundas;
Summa etiam parvis gloria rebus ineſt.
Explodam, Cæſar, malè ſi mandata loquêris,
Atque idem plaudam, ſi benè Davus aget.
Et vitam dubitamus adhuc extendere factis?
Tu meritis, ſi non tempore, vive diu.
Ni facinus dignum tam longo admiſeris ævo,
Dicetur, Neſtor, vel tua vita brevis.
Quandocunque exis, ſit cura exire decentèr,
Et plauſu exactum turba coronet opus.

Tantus

Tantus Amor Caſus cognoſcere.

IMMITEM infelix ardebat Phyllida Thyrſis,
Nec Lacrymæ Nympham, nec tetigêre preces.
Ergò aliâ aggrediens tentat ratione Puellam,
Omnia magna loquens, Prœlia, Regna, Magos.
Sanguineo fluvios ſpumantes Vortice pingit,
Armaque magnanimûm tincta cruore Ducum.
Tum canit incluſam tenebroſâ Turre Puellam
Eripit ut rupto Carcere victor Eques.
Plurimaque adjungit variarum Monſtra Ferarum,
Omnigenum Cerebri parturientis Opus.
Mox, magicâ indutus Virtute, Palatia condit
Aurea, materie conſpicienda ſuâ.
Stat porta Argento, ſolidoque Adamante Columna,
Irradiat ſummam plurima Gemma Domum.

Fallaci aërius Dæmon dominatur in aulâ
  Mox verſa in ventos Regia tota perit.
Tranſit ad exiguos Lemures, turbæque Puſillæ
  Mores, & ſtudia, & ludicra Facta refert:
Ut ſæpè in ſummis ſignent veſtigia pratis,
  Nocturnos ducunt dum tibi, Luna, choros.
Narrat, uti baculo liquidum ſuper äera vecta,
  Spernat humum volucri noxia Saga pede.
Tum Septem Pugiles, & Valentinus, & Orſon,
  Nomina magna, ipſo pænè timenda Sono,
Narrantur, Thomæque ingentia Facta puſilli,
  Cumque tuis ſolers Ipſe, Hicathriſte, dolis.
Attonito Virgo perſentit Pectore caſus,
  Ebibit & fictos aure lubente ſonos.
Miratur varias Nugas, Hominumque labores,
  Inque aliis juvenem laudat, amatque Viris.
Seria cui nunquam potuerunt flectere pectus,
  Ludicra inflexit Res, Novitatis Amor.

Antiquum

Antiquum obtinet.

INSITA vis Animæ, trepidet ſeu Corde ſub [imo,
Sive arces habitet Capitis, latebraſq; Cerebri,
Tramite ſe certo regit, ac metam appetit unam
Nunquam oblita ſui, nec certo devia paſſu.
Nempè ſemel cunctis dixit naſcentibus Auctor,
" Naturamque ſequi jubeo, finemque tueri,
" Velle ſuum ſit cuique, atque uno vivere voto."
Hinc omnes pendemus: &, ut vis plumbea ſphæram
Marmore gramineo ad finem propellere geſtit,
Molem obliquè adigens; huc caſu, huc tempore in [omni
Dirigimus curſum, ac veſtigia vertimus ultrò.
Pellæus, primo vegetus jam flore juventæ,
Maturâque, etiam Puer, ambitione tumeſcens,
Nè mihi, nè, paribus mihi ni cum regibus, ullum
Sit, Genitor, certamen, ait; viciſſe pudebit

Ignavos

Digitized by Google

Ignavos, Rex magne, tuo de ſanguine natum,
Et capiti hærebit nullâ cum laude corona.
Poſt, eadem mentis generoſa ſuperbia, major
Ut famæ ſuccrevit amor creſcentibus annis,
Arma ciere Virum, atque externa capeſſere bella
Impulit ardentem: hinc, Perſis Indiſque ſubactis,
Æſtuat anguſti concluſus limite mundi,
Et, quem devincat, votis alium expetit orbem.

Tu quoque tu, Cæsar, virtutum haud immemor [unquam,
Queis olim puero juvenilia corda tumebant,
Cùm Fidenarum, Gabiorumve eſſe Poteſtas
Malueras, quàm Romæ ullum tolerare priorem,
Optatam ſummi metam pertingis honoris,
Nec ſimilem, aut quenqam tibi cernis in orbe ſecundum.

Scilicèt hæc animi ac vitæ dux maxima, ſemper
Diverſis diverſa, eadem quæ ſemper eiſdem,
Per varios caſus, varia & diſcrimina rerum,
Uſque manet conſtans, atque immutata tenorem
Uſquè ſuum ſervat, nunquam tremefacta perîclis,

Nunquam fallaci ſortis decepta favore.
Hæc te depoſito, Quincti, ſummittit aratro
Fortem in bella ducem: bellis eadem ipſa peractis
Rurſum ad rura rudem te reddit avita colonum.
Non carcer, non exilium, madidæque paludes,
Non te ſæva fames, totieſque minantia mortem
Tela, Mari, vincunt; ſors læta atque aſpera eundem,
Teutonici & Carthago virum vidêre ſuperbum.

Qualis Socratici nituit conſtantia vultûs!
En! quaſi convivas inter lætoſque ſodales,
Mortiferi pleno calicis ſe proluit hauſtu!
Quin tentare jocos etiam ſalſoſque lepores
Geſtit, & immotus lethum bibit: ultima primis
Conveniunt, placido moritur, quo vixerat, ore.

Νείκειν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥστε Γυναῖκας.

OMNIBUS arma Parens tribuit Natura, deditque
  Noſcere præſidii vimque modumque ſui.
Dente Lupus, Tauruſque armatâ fronte minatur,
  Acrior infeſtos Fœmina voce petit.
Ad bella hac ſtimulat mentes, hac aggerit iras,
  Linguaque vel ſtricto ſævior Enſe furit,
Sævus init pugnam ſævâ cum Conjuge Conjux,
  Hic acer rigido corpora fuſte dolat;
Hæc fundit contrà clamoſæ opprobria linguæ,
  Voceque, verberibus dum furit ille, furit.
Perpetuo ſonitu miſeras ità verberat aures,
  Ut citò Vir rabidâ victus ab hoſte cadat.
Nec tantùm in terris ſequitur victoria vocem,
  Vel magnum terret Lingua proterva Jovem:
Ut nos horremus jaculantem fulmina dextram,

Sic Linguâ Hic Sponſæ fulmina miſſa timet.
Diſcipuli quinos Samii ſiluêre per annos,
Nec licuit, donec jam ſapuêre, Loqui.
Vix, credo, hauſerunt Samiæ hæc præcepta Puellæ;
Vix tacitæ hæ ſtudiis incubuêre ſuis.
Carcere dum Philomela latet, linguamque revulſam
Luget, quæ curæ Sola Medela fuit;
Pingit acu Terêi vario ſubtemine crimen,
Et prodit dextrâ, quod nequit ore, ſcelus.
Et quiſnam preſſa celare arcana Puellam
Expectet linguâ, cum neque dextra tacet?
Sic dum Nympha furens Narciſſi lanquet amore;
Informis claudit corpora mœſta ſilex:
Vix tamen iſta loquax manet, æternùmque manebit,
Perque ſuas ſylvas antraque nota ſonat:
Garrit adhuc nondùm extinctæ pars peſſima Nymphæ;
Hac ſibi in æternum parte ſuperſtes erit.

Ad

————————— Memor
Actæ non alio Rege Puertiæ.—————

NECTIT amicitiam pariter timuiſſe magiſtrum,
Et pariter ferulæ ſuppoſuiſſe manum.
In majus mox creſcit amor, creſcentibus an-[nis,
Radiceſque altas, roboris inſtar, agit.
Hic vel inhumano tetigit præcordia Achilli,
Patroclum Parcæ cùm rapuere ſuum:
Occurrit menti ſtudiis ſimul acta juventus,
Pænè & cunarum tempore cœptus amor:
Dura rudimenta occurrunt, Chirone magiſtro,
Deque triumphatis parta tropæa feris.
Sic ad amicitiam natos effingit Etona,
Quos ſimul una domus jungit, & unus amor.
Scilicet eſt aliquod communia ſacra tueri,
Et nôſſe alterius ſeria, nôſſe jocos.

Creſcere quæ tenero concordia cœpit ab ungue,
Perſtat ad albentes illabefacta comas.
Fortè erit, ut, ſacri pandens myſteria verbi,
Ipſe macer pingues paſcere cogar oves;
Curtatis Decimis, & parvo pauper agello,
Vitam Cambrorum in montibus exul agam:
Tum vos, O ſocii, Procerum veneranda propago,
Quos olim agnoſcet Curia ſancta Patres;
Nè pudeat dextram illotam tetigiſſe ſodalis,
Vix tum mutatæ neu meminiſſe togæ.
Quid mihi ſi Cycnis, corvis timor atque columbis?
Si Roſa vix cingat dimidiata caput?
Ah! proſit, quæſo, vos îſdem ſedibus ortos,
Et commilitii ſigna tuliſſe ſimul.

Cuſtodes

———————*Cuſtodes limine ab alto*

Procedunt, greſſumque Canes comitantur herilem.

SUMITE in exemplum Pecudes ratione carentes,
  Et *Catulo* edoctus, Perfide, diſce fidem.
Securo Dominus dum proflat pectore ſomnum,
  Ille vigil clauſas excubat ante fores.
Incaſsùm ſperant, illo cuſtode, Latrones
  Liminis aſtricti ſollicitare fidem.
Creſcit Amor, Pietas creſcit per verbera major,
  Blandior & lambit, quæ nocuêre, manus.
Quæ lacerent ipſi, quærunt armenta Leones,
  Aſpera venatur Tigris & urſa ſibi:
At canis eſuriens ventri famulatur herili,
  In Domini caſſes præda petita cadit.
Ille ubi longa dies, & Serior advenit ætas,
  Invidet & miſero lumina rapta Seni,

It comes, ac paribus curis veſtigia figens,
  Cautus inoffenſos admonet ire pedes.
Cernis ut exſurgat Senior jam languidus, *Argus?*
  Ut reducem agnoſcat conſcia cauda Ducem?
Ad notam tollit morientia lumina vocem,
  Lætaque conſpecto lumina condit Hero.
Eſt aliquid cœleſte, eſt Mens divinior illis,
  Nec Dîs eſt ipſis ultima cura *Canum*.
Grata cadit cœlis cùm Capro victima Taurus;
  Mactatam culter ſæpè cecîdit Ovem:
At Pietate canis Superos, non ſanguine placat;
  Raró hôc collucens Ara cruore rubet.
Divorum ipſe parens hos in ſua tranſtulit aſtra;
  Hoc meruit Pietas, hoc benè culta Fides:
Obſcurans Stellas etiamnùm luce minores,
Cuſtodit vigili *Sirius* igne Polum.

Γῆρας

Digitized by Google

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

INFRA ſe MEDICUS ſubjectas prægravat [artes,
Utque aſtris Phœbus prænitet, Ille viris.
Cive ferens Heros ſervato civica dona
Vix unum rapit è funere, mille Medens.
Caſtra tenet Medicus: tenet & ſua Miles; uterque
Bella gerunt, ſimili non tamen hoſte gerunt:
Ille graves Urbes, torrentem Hic viſcera Febrim
Obſidet; Hic aciem proterit, Ille Pthiſin.
Vincuntur tuſſes, cedit nodoſa podagra,
Nec, Fabii ſimilis, fit magè firma morâ.
Arte coit medicâ per vulnera ducta cicatrix;
Et colit infernas rarior umbra domos.
Ipſe pater belli, trajectus cuſpide ventrem,
Pæoniam Mavors ſaucius orat opem.
Hac & Vita redit, propè jam fugitiva, Puellæ,

Charior

Charior & vitâ Forma venuſta redit.
Seu pulchra ora notans per vultus invida Peſtis
Fluxit, & in maculas horruit ægra Chloe:
Expedit Hippocrates per denſa pericula Nympham,
Et Facies, morbo non violata, manet;
Sæpiùs explorat ſalientem pollice venam;
Per cauſam gaudens tangere ſæpè manum.
Felices Medici! vobis licita illa voluptas:
Quàm velit Hippocraten ſe quoque Daphnis amans,
Veſtri irata tulit Molierus numina Phœbi,
Quòd maduit nimio Comica charta ſale:
Impia dum vindex regnat per pectora Febris,
Deſpectos patitur ſollicitare viros:
Tange, Medens, venas, & pone in pectore palmam,
Orat, at oranti nîl valuêre preces:
Jam Boli contempti, artiſque injuria ſpretæ,
Atque Emplaſtra altâ mente repôſta ſedent:
Sacrilegi pœnas meritò luit improbus auſi,
Et nimio Mors eſt ſeria miſta joco.

Cytherea

—Cytherea novas artes, nova pectore verſat,
Conſilia.——

QUID velit hoc Ænigma ſibi, des, Delia, poſco,
Aut mihi mille luas Oſcula, Thyrſis ait.
Res eſt, ſollicitis miſcet quæ Gaudia Curis,
Inque uno facies Corpore mille gerit.
Hæc, Notus hibernas ageret cùm turbidus undas,
Miſit Abydenum per freta cœca virum.
Cùm vaga per tectum Theſeus Veſtigia rexit,
Hæc Filum, Juvenis quod ſequeretur, erat.
Debuit huic victrix ſervatam Græcia Pubem,
Veſtitæque Auro tortile Vellus Ovis.
Hæc Parin abductâ ſuper Æquora Conjuge vexit,
Subjecit ſævas & tibi, Troja, Faces.
Hæc Clavâ, fulvâque exutas Pelle Leonis,
Herculeas docuit ducere Penſa Manus.
Hâc fabricante Dolum, læto ſpectacula Cœlo

Præbuit

Præbuit heu! paſſus turpia Vinc'la Deus.
Hâc eâdem ſuadente, Amphryſi ad Flumina Paſtor
Curâſſe Admeti fertur Apollo Greges.
Hinc falſo Europen Tauro decepit amator,
Et falſâ Taurum Creſſa Puella Bove.
Jupiter hinc pluvio deſcendit Plurimus Auro,
Flumineâ aut Ledam ludit Adulter Ave.
Hinc in ſe rediens Thebas inviſit, & ægrum
Terret inaſſueto Fulminis igne diem.
Diſcincta hæc Muſæ Naſonem Caſtra ſequentem
Clamoſi juſſit linquere Jura Fori.
Hæc quoque me, (ſi parva licet componere magnis,)
Otia non rectè ponere lenta jubet.
Strenus hinc Studiis incumbo ignobilis Ævi,
Nugaſque, & magnum Nîl operoſus ago.
Plura locuturo limis ſubriſit ocellis
Delia, & hos pulchro rettulit ore ſonos,
Sentio jamdudum quò, Thyrſi, Ænigmata tendunt,
Omnia qui vincit; Te quoque vincit Amor.

Non

Non omnis moriar.

DUM terram magni ſpeciem glomerârat in [orbis,
Particulas Deus è cumulo deſumſit arenæ,
Mortaleſque artus Homini, moribundaque [membra
Artifici finxit dextrâ: his exordia primis
Corporis, atque rudis concreſcere cœpit imago.
Deindè animam mentemque, auräi ſimplicis ignem,
Cœleſti Pater omnipotens ſpravit ab ore.
Hinc documenta damus, quâ ſimus origine nati.
Corpus enim terreſtre olim ſe putre reſolvens
Primævas iterùm in ſordes cœnumque redibit;
At, cùm corporeos Mens clathros fregerit, olim
Sidera ſublimi repetet cognata volatu.

Magna Parens rerum nobis Natura futuri
Temporis augurium inſpirat, venturaque ſæc'la;
Et vitam ex ipſâ redimendam morte recentem

Succinit;

Succinit; ac vera obſcuris lucemque tenebris
Involvens, aliquid dat ſcire, at plura negavit.
Hinc, nova quas olim fortunas advehet ætas,
Quidve feret nobis caſûs, quive exitus inſtat,
Ignotum, ac ſpiſſâ latitat caligine tectum.
Dulcis & alta quies placidoque ſimillima Somno
Si Mors defunctos vitâ complectitur artus,
Si parili fato & communi funere mergit
Ipſam Animam, atque idem ſi terminus hæret utriſque,
Uſque adeòne mori miſerum eſt? Quis ſortis acerbæ
Suſtineat tela, atque adverſi ſpicula fati!
Ambageſque fori, & contempti tædia amoris?
Quis magnæ Plebis faſtum, exiguæque repulſam?
Cùm nodum optandi leti trabe nectere ab altâ
Poſſit, & ipſa uno Libertas veneat aſſe?
Sed quæ ſopitas turbabunt ſomnia mentes;
Quas Anima in partes, peregrè ſine corpore velox,
Migrabit; Letum hoc quas nos appellet ad oras,
Undè redire negant quenquam atque reviſere terras?

Hoc

Hoc, hoc eſt fatis, quod cogit agitque volentes
Præſentem tolerare, futuram horeſcere ſortem.

Nubiferos ultra montes, glaciemque nivalem,
Indus ſecuram ſperat poſt fata quietem:
Hîc ſibi curarum votis præſumit aſylum;
Quà neque Iberorum ſcuticâ infeſtabit Erinnys
Amplius, in miſeros nec avarus ſæviet Hoſpes;
Sed patrias iterum quo Servus migret ad oras,
Atque Canes greſſum fidi comitentur herilem.

Eſſe aliquos Manes, & ſubterranea regna,
Tartaraque, infernaſque domos, ſedeſque beatas,
Credebant, quos Roma, ſinu quos Græcia fudit.

Tunè igitur Graiæ gentis decus, ætherius Sol,
Tu mortalem animam cenſes, & poſce reverti
In nihilum, poſtquam moribundos liquerit artus?
Cum Porcis moriare tuis, dominumque gregemque
Conſimile abripiat communi funere Letum.

At non hæc olim ſapientia Socratis edit,
Cûm fortis pleno Hellebori ſe proluit hauſtu,

Et

Et mortem bibit immotus, vultuque ſereno.

" Si fragili peritura ſimul cùm corpore, dixit,
" Hæc Anima eſt, totos quæ nunc infuſa per artus
" Molem agitat, tantum & juris conceditur orço;
" Undè mihi Ætatis ſpes hæc melioris inhæret
" Mentibus, & vitæ ſitis haud explenda recentis?
" Cur in ſe refugit, latebris cur pectoris imis
" Seſe anima abſcondit, trepidans nè morte futurâ
" Funditùs ipſa cadat? Cur indignata catenas
" Corporis, & metas ſpernens altè evolat arctas
" Nitens frangere clauſtra, viamque affectat ad aſtra?
" Credo equidem, ac verè, quia ſit divinitùs illi
" Venturæ ſpeculum vitæ, & preſaga boni mens.
" O quam te dicam, Mors? Spes formidine miſta!
" Multum alöes ac fellis habens, & dulce & amarum?
" Queis mox littoribus noſtris ſiſtêre relictis,
" Carceribuſque, Anima, è terrenis miſſa? Locorum
" Quæ, Genitor, nova mî facies inopinaque ſurget?
" Area lata patet luſtranti: aſt humida circùm

" Caligat

" Caligat nubes, hebetatque tuentis ocellos;
" Atque aciem nunc huc celerem, nunc dividit illuc.
" Hoc certum eſt, hæc vera fides, colet ipſe colentem,
" Virtutique dabit Genitor ſua præmia.—Sed quo
" Tempore, quòve loco? Melitus dominatur Athenis
" Atque Anytus. Dubiis Mens hæret & ægra fatiſcit.
" Sed quid ego hæc autem nequicquam ignota revolvo?
" Virus ineſt venis, quod mox fatale medelam
" Afferat, atque ægro vitæ ſuccurret: at ipſa
" Accelerare viam jamdudùm, neſcia leti,
" Mens agitat mihi, nec ſævâ tremefacta cicutâ eſt.
" Nempè Hæc, cùm terras olim campoſque liquentes,
" Lucentemque globum cœli, compage ſolutâ,
" Summa dies dabit exitio, ſecura timoris
" Ridebit, fato immunis, caſuque fruetur."

Μηδεὶς τὰ Θεῶν ὀνόσαιτο.

OFFENSUS damnis Fundi mendacis Arator
Multa querens facilem ſternitur ante Jovem,
" Si mereor Pietate, Parens, ſi ſæpiùs Agna
" Ante tuos cecidit Victima cæſa focos;
" Cur decuſſa jacet ſub iniquâ grandine Vitis?
" Inque meas triſtis militat Æther opes?
" Cur rapidi torret ſata læta potentia ſolis?
" Verberat aut madidam prægravis Imber Humum.
" Semina nunc manda Sulcis, pone ordine Vites,
" Culta fatigatis Littora Bubus ara;
" Ut cùm maturis Falces ſubduntur Ariſtis,
" Meſſoremque vocat jam rubicunda Ceres,
" Diluat, immenſumque ruat cœlo Agmen Aquarum,
" Abreptamque ferat Spem, Segetemque ſimul.
" Nequicquam largo pubeſcit Vinea fœtu,

" Seque

Digitized by Google

" Seque novo trudens Palmite Gemma tumet,
" Infelix Ventis prædam fert Uva răcemos,
" Aut jacet hyberno Vitis aduſta gelu.
" Quin age, ſiqua movet divini Gratia Ruris,
" Atque meas hauris Aure lubente preces,
" Nimborum facias, Tempeſtatumque potentem,
" Auſpiciiſque meis fauſtior annus eat."
Annuit, & Voti juſſit ſuccedere Partem
Jupiter, in volucres Pars abit acta Notos.
Aſſumit lætus nociturum Munus Arator,
Hippotadeſque novis Faſcibus alter ovat.
Jam vocat ex imbri Soles, & aperta ſerena,
Jam riguam effuſo flumine merſat humum.
Rursùs hiulca ſiti findit Canis æſtifer Arva,
Rursùs & horrenti frigore claudit Hyems.
Hinc magìs atque magìs retrò Spes lapſa referri,
Inque dies meſſem degenerare videt.
Expectata ſeges vanis eludit ariſtis,
Et ſolâ ſterilis Vinea Fronde viret.

Ille iterum ſupplex, " ignoſcas Jupiter, inquit,
" Et mea redde mihi Jura, reſume tua.
" Jam, jam nulla mora eſt, ſequor, & quà dirigis adſum,
" Parere eſt Hominis, Sceptra tenere Dei."

Invidiam

Invidiam placare paras, Virtute relictâ?
Contemnêre.——————

NIGRANTI ramos hederâ quà veſtiit Ilex,
 Et tepidum excluſit denſior umbra diem,
Exoſæ lucis radios coiêre Volucres,
 Quaſque magìs tenebræ noctis & umbra juvat.
Adfuit obſcurâ gaudens caligine Bubo,
 Quæque habet a ſero veſpere nomen, Avis.
Vocibus inceſſunt querulis turba invida Solem,
 Et nimiæ damnant prægrave lucis onus.
Sol ſenſit (vigilem quis poſſit fallere Solem?)
 Fraudes, & cœcos intumuiſſe dolos.
" Invida, nequicquam fundis convicia, turba,
 " Rettulit è medio lucidus orbe Deus;
" Eſt mihi vis veſtros, libeat modò, adurere cœtus,
 " Plurima cultores nec teget umbra ſuos.

 " Vivite

" Vivite, ſed longo miſeræ ſuperate dolori,
" *Invidia* &c, leto ſævior, intus agat:
" Quòque magìs triſti rumpantur pectora morbo,
" Fulgebit radio ſplendidiore dies."
Scilicèt *Invidiæ* proſtant altiſſima, ſummos
In montes gravior fulminis ira furit.
Quæ comes aſſiſtit radios per Solis eunti,
Cùm latet hic preſſus nubibus, umbra fugit,
Haud alitèr ſequitur Fortunæ lumina Livor,
At, ſimul inductâ nube teguntur, abit.
Sic Turba, æternum peperit cui DUNCIA nomen,
Obtrectans damnat carmina, POPE, tua.
At furit incaſſùm, vivet tua fama ſuperſtes,
Dum *Famæ* ſtabunt Templa verenda Deæ.
Eliciet lacrymas *Elöizæ* lugubre Carmen,
Dum ſacer in juvenum pectore vivet Amor,
Cùm lunâ, cùm ſole tui, *Belinda*, capilli
Ornabunt radio non pereunte polum.
Nec verò doleas, atro te dente laceſſi;

Ingenio

Ingenio tali livor obeſſe ſolet.
Invidiæ peſtem tuus olim ſenſit *Homerus*,
  Nec *Bavio* caruit grande *Maronis* opus.
Exoſus paritèr fatuos, inviſus & illis,
  Talia qui condat carmina, ſemper erit.
At vos, O Muſæ, veſtrum exornate poetam,
  Et capiti accedat jam magìs auctus honos;
Inviſo at vates tandem fulgore fatiſcens,
  Rumpatur, quiſquis rumpitur *Invidiâ*.

Quâ ſpe teris otia?

DUM ſævum incendit latè *Germania* Bellum,
AURIACUS Laurum ignavæ præponit Olivæ,
Martemque ingreditur, Sociorumque agmi-
[na jungit.
Non illum dulcis requies, non dulcior Uxor
Detinet amplexu. Quis enìm non viſere Campos
Ardet? ubi totum roburque Decuſque potentis
Europæ coit, & tantæ eſt data Copia Laudis?
Sic olim *Æacides*, peperit quem candida Mater
Peliacas inter ſylvas, Scyroque latere
Juſſit, ubi armorum Lucem radiataque Flammis
Spicula conſpexit, ſubitò contorſit ocellos
Horrendùm, & timidæ ſpernens mandata Parentis
Fatalem optavit Martem, bellique tumultus.
Nam neque Deſidiæ molles, nec marcida luxu
Otia magnanimum mulcent; Petit ardua Fortis,

Atque

Atque animo digna affectat. Juvat ire per aſp'ra
Ad decus, & factis memorandum condere Nomen.
Aſpice, apes qualis, Zephyri ſpirantibus auris,
Exercet ſub Sole Labor; non Tempora luſu
Verna terunt, ſomnovè vacant, placidævè Quieti.
Ipſa Vices natura ſubit; ſubit ipſa Labores
Perpetuos, patiturque nihil torpere Veterno:
Quodcunque aſpicimus, certo circum undique motu
Volvitur, & nunquam ſentit pars ulla Quietem.
Cum ceſſit Chaos, & pulchrum ſe finxit in Orbem
Inclyta Naturæ facies, Deus ordine certo
Singula perpetuum juſſit ſervare tenorem.
Immune eſt requie Cœlum, motuque perenni
Vertitur, & mundi moles operoſa laborat.
Falluntur quotquot veteris de more magiſtri
Æternâ Terrarum axes ferrugine credunt
Hærere; aut magnâ volvi Vertigine Cœlum
Immotâ Tellure putant. Cùm Turbine tellus
Perpetuo peragit ſua per Veſtigia gyrum.

Lampada

Lampadâ quid referam *Solis*? quàm præpete curſu
Æthereo flammas rotet indefeſſus ab Axe,
Æternoſque Ignis radios jaculetur in orbem?
Quem neque Parthorum nervis emiſſa Sagitta,
Nec tortum fundæ Balearis verbere Plumbum,
Ventorumvè alæ poſſunt æquare volatu.
Cum verò Heſperiæ curſus ad Littora tendit
Devexo temone Deus, tum candida Phœbi
Luna ſolet ſubiiſſe vices, fidiſſima Præſes
Noctis, & occiduo gaudet ſuccedere Fratri.
Per longam Hi ſeriem, per Sæcula mille Labores
Immunes Senii peragunt renovantque Juventam.
Quinque etiam purâ cernuntur Nocte *Planetæ*,
Quæ magnos ineunt gyros, motuque perenni,
Et certis ſpatiis Cœli per inane vagantur.
Hic etiam Heroes, quos Virtus intulit aſtris,
Turbine vertuntur, nec in ipſâ Morte quieſcunt.
Hic *Perſeus* celer, Hic ſolitos ſortita Labores
Herculea effigies Cœli Vertigine circùm

Volvitur

Volvitur, & placidæ ſpernit dare membra Quieti.
Necnon & *Gemini* tractant ſpumantia Lora,
Immaneſque feras ſequitur venator *Orion*.
Sic latè æterno volventur Cuncta Labore;
Ignea vis donec populabitur omnia Mundi
Circum amplexa Polos: tum vaſti Machina Cœli
Deficiet tandem, tùm ſiſtent Sydera curſus,
Supremum & peraget Tellus labefacta laborem.

Digitized by Google

——————'Ο δὲ, νόσφι λιασθεὶς

Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο.——

CELATA Reges ſunt majeſtate verendi,

Sacrat & arcanus Numinis inſtar Honos.

Secernunt populo trabeæ, ſævæque ſecures

Lictorumque manus, pompa ſevera, præit.

Paret enim trepidum pœnæ formidine Vulgus,

Cùm non Virtutis flectere poſſit Amor.

Miratur gemmas, & veſti ſervit ineptum,

Et regale decus, vel ſine Rege, colit.

Prodiga Majeſtas perdit, quos nudat, honores,

Non oculos ſplendor notus, ut antè, juvat.

Sic ubì concuſſit ſtagnum Rex ligneus, ictûs

Ranarum obſtupuit mota ſonore cohors;

Mox coit, & tacito fundens convicia Tigno,

Aſſueto inſultat turba proterva Duci.

Non

Non Elephas tergo turritus, & alta Proboſcis
Ferratas acies uſquè timore ferit.
Sic facilem nimiùm queritur te, *Cælia*, noctis
Oblatæ quotiès munera ſpernit Amans.
Acrior ut redeat Juvenis, cupit ipſe repulſam,
Utque magìs placeat, vult licûiſſe minús.
Scilicet & regem commendat rarior uſus,
Gratior ut Princeps adſit, abeſſe velim.
At tu, quem felix Germanicus aſpicit Orbis,
Et fruitur vultu jam propiore Dei,
Redde diem patriæ, & mœrentia regna reviſe,
Abſentem flêrunt jam ſatìs illa Ducem.
Voſque boni Venti, qui detinuiſtis euntem,
Ocior ut redeat, ſternite terga Maris.
Nulla tui nos pertentant faſtidiâ, *Cæſar*,
Adſis uſquè licèt, tu tamen uſquè Novus.

Pro

Pro More & Monte.

JAM ſatis terris nivis & nigrantûm
Imbrium miſit *Pater:* O! parumper
Concidant venti, fugiantque tetro
Nubila cœlo.

Rumpat haud cornix iter inſtitutum,
Provocans cantu pluviam maligno;
Fallat & mendax avis, imminentûm
Augur aquarum.

Summove triſtes, Genitor, procellas;
Summove, aut, qualis *Danäen* petiſti,
In ſinus flavo gravidus metallo
Deplue noſtros,

Hunc diem illuſtra meliore vultu:
Cras polum nigrâ *Pater* occupato
Nube, vel cœlo crepitent ſonantes
Grandine nimbi.

Prome

Digitized by Google

Prome ridentem, Dea flava, lucem,
Prome; ſed qualis *Cephalo* pudico,
Vel *Phrygi* qualis nova prodiiſti
Nupta marito.

Orbe jam feſtum referente tempus,
Militet libris poſitis juventus,
Scandat & ſacrum innocuo triumpho,
Me duce, MONTEM,

Jure ſolennem mihi, ſanctiorem
Jure *Parnaſſo*: tibi, clare vertex,
Cyrrha decedit peramata Phœbo,
Nyſa Lyæo:

Hæ caput Vatis malè feriati
Laureà cingunt ſterili; ſed illinc
Palma me donata domum reducet
Aurea opimum.

Hinc

Digitized by Google

Hinc ſibi primum tulit hinc honorem,
Gloriæ lætum auſpicium futuræ,
Orbis, ut Divi voluêre, noſtri
Stellifer * *Atlas.*

Tu, gregis noſtri pater atque cuſtos,
Annuas lætus, placidoque vultu
Agmen aſpecta exiguum, tuæque ex-
empla juventæ.

Lauream nobis bonus incruenti
Annuas *Martis*; brevibus triumphis
Geſtiat ſaltem armiſonæ Minervæ
Turba togata,

Aptior libris ſtudiiſque dicta.
Sic tibi ſemper vireant Olivæ,
Sic tuas ſemper tueatur arces
Altera *Pallas*,

* Rob. Walpole, Eques Auratus, &c. Etonæ Patronus optimus.

Hic

Hic Amor, Hæc Patria eſt.
ſive
In Nuptias Principum
FREDERICI & AUGUSTÆ.

STRAVIT altum ventus æquor non inîquo [flamine,
Creditamque impunè vexit fida Navis PRIN- [CIPEM,
In *Paternas* Illa ſedes ac Lares revertitur,

Et ſolum reviſit olim ſubditum majoribus,
Ut decore poſſit *Anglos* Gratiâque vincere,
Addat & novas vetuſtis *Saxonum* victoriis.
Hîc ſuperbas ſpectat arces, & ruinas Mœnium,
Atque Avorum certa ubique conſpicit veſtigia.
Patriis, AUGUSTA, Salve reſtituta ſedibus:
Hic honores, hic dabuntur ſceptra, mox regalia.
Inſolens quodcunque bello ſuſtulit *Germania*,
Impio cum Marte cuncta * *Carolus* prædatus eſt,

* *Sc.* quintus.

Invenis hîc; hîc Coronâ Regiâ donabere.
O Dies notanda faſtis, O colenda Honoribus!
Tum coruſco ſparſit Orbem manè Titan lumine,
Aureâque affulſit *Anglis* Illa Lux adoreâ,
Quando Votis expetita, nec negata, Brittônum,
Proſpero Carina urſu contigit Brittanniam,
Inque ſedes tranſtulit Te flatus Euri Patrias;
Principem Te, Conjugemque mox futuram Principis.
Eja, ſponſa, fare, quando ſitis ambo amabiles,
Non honore, patriâve, non amore diſpares,
Ten' magis meretur Ille, Tunè talem Conjugem?
Alteri non cedit alter; neuter eſt præſtantior;
Dignus ille, Tuque Digna talibus Connubiis.

Felices

————*Felices ter & ampliùs*
Quos irrupta tenet Copula.————

FORMA, animis, opibuſque potens, ſed prodiga linguæ
Vixit amatori *Cælia* nupta pari.
Vix cœlo extulerat ſe prima, atque altera Luna,
Cùm ſumti paritèr tædet utrûmque jugi.
Quam cupidè petiit, plenus faſtidit Amator,
Et vacuum plorat ſpreta Puella torum.
Perſtrepit aſſiduis Domus irrequieta querelis;
Nec Nox cum Somno eſt, nec ſine lite dies.
Feſſa diu, Patrui Virgo contendit ad ædes;
Linguâ &c, jam primùm ſupplice, poſcit opem.
Prolatâ ampullâ Senior, jam deſine luctûs,
Unica, ait, morbo eſt Nata medela tuo.
Hinc *; cùm Lingua tumet, ſurgunt cùm mentibus iræ,
Clauſa diu plenis hauſtibus ora fove.

* Δειχ]ιχως.

Læta ſalutari dono, redit ociùs Uxor;
Mox mediâ titubans nocte Maritus adeſt.
Heus! ait; undè ſilent ſopita tonitrua Vocis!
Illa nihil: ſumtam at fortiùs haurit aquam.
Compoſiti geſtus, Ora & demiſſa loquuntur,
Et peragunt cauſam, *Cælia* læſa, tuam.
Agnoſcit primæ Juvenis veſtigia flammæ,
Et vetus accenſâ lampade fervet Amor.
Lætiòr hinc Patruum pacatâ fronte reviſit,
Sæpiùs & medicæ pocula laudat aquæ.
Scilicèt ignaris illudit ſenſibus Error,
Ipſa ſui cauſa eſt, & Medicina mali.
Verbera, quæ effrænis dat lingua, Silentia ſanant,
Vimque adhibet medicam ſimplicis hauſtus aquæ.
Obſequio vinces, quem non feritate movebis;
Moribus, haud formâ eſt conciliandus Amor.
Adſiſtit tali Concordia candida lecto,
Et parili aſpirat *Cypris* amica jugo.
Jampridem hæc, *Princeps*, tibi gaudia deſtinet Uxor,

Uxor

Uxor, *Naſſovî* digna ſubire torum.
Tandem optatus ades, nec ſeparet amplius Unda,
Quos ſacer æterno fœdere junget Amor.
Ducet iter magno fulgens in pectore Stella,
Et fauſti certum Sidus Amoris erit.

Digitized by Google

Quid priùs dicam ſolitis Parentis
Laudibus? ——————

FUMAVIT verſu dudum Neptunia *Troja*,
Extruxitque Maro florentis mœnia *Romæ*.
In nova mutatas quis neſcit corpora formas?
Quis *Thebanorum* crudelia funera fratrum?
Bella quis *Æmathiis* pluſquam civilia campis?
Graja ſuis, dudùm defunctis, Muſa ſuperſtes
Numinibus: noſtro quid adhuc jam carmine vivunt?
Quid nunc *Idalios* canimus, quid *Apollinis* ignes?
Quid *Jovis* uſque adeò fœdos narramus amores?
Cum ſtatuis periêre ſuis hæc Monſtra Deorum:
Nomina jam pereant. Summo ſublimia Patri
Carmina ſunt dicenda: neget quis carmina Patri?
Quin taceant Homines: ipſi te, Maxime, fontes
Ipſa ſonant arbuſta. Deus, Deus ille, miniſtri
Quem voce ætherii noctesque dieſque celebrant:

Hunc

Hunc Anima & Lumen noſtri Sol aureus Orbis
Æterno extollit curſu: Hunc & Luna, polique
Aſtra coruſca canunt: Hunc ſpirant murmure leni
Flamina, vel magno reboant turbata tumultu:
Agnoſcunt dominum Pecudes, pictæque Volucres;
Quique lacus latè liquidos, quique æquora ponti
Vaſta tenent, tibi dant muti præconia Piſces,
Omnipotens: magni laudes tacuiſſe Parentis
Et nos pæniteat tandem pudeatque ſilentî.

Tu, *Jeſſide*, hymnum haud tenui modulatus avenâ,
Invicti Patris verſu graviore triumphos,
Ægÿptique canis peſtes, miracula Moſis,
Et merſos cum Rege duces, Populumque reductum.
Ut primi recolis Mundi fundamina! opuſque
Artificemque refers! En ultrò janua cœli
Panditur, & moto referantur cardine portæ,
Adveniente Deo! quali præfulget honore
Tempora! quæ decorat cœleſtem gloria Regem!
Tale tuum carmen nobis, divine Poeta,

Quale melos cùm dulce cient pleno Organa templo,
Attolluntque animos variæ modulamine voces
Grandiloquo; feriunt ſacri aurea ſidera cantus.

Jam neque Pierides, jam te neque ſomnia Pindi
Delectent, POPI; nec tenûia carmina grandis
Ulteriùs fingas; jam nugas ſperne canoras,
Et ſacrum pudeat ſylvas habitare poetam.
Carminibus nunc ipſe tui tibi majus Homeri
Monſtret opus Davides, tu tunc eris alter ab illo.
O Tantæ tibi ſint anguſto in corpore vires,
Spiritus &, quantum ſat erit celebrare PARENTIS
Immortale decus; tibi venâ dulce perenni
Ingenium fluat; & ſerus potiare beato,
Tam benè quod vivus nôſti depingere, cœlo.

Res

Res eſt ſacra Miſer.

QUIS mentem Æacidæ ſubitò novus occupat [horror?
Quidve tremuunt dudùm neſcia corda metûs?
Ferrea in humentes liquuntur pectora fletus,
Ut quondam è petrâ lucida manat aqua:
Dum miſerâ ſenior Rex majeſtate verendus,
Projicitur ſupplex ſplendidus ante pedes.
Non nitet, ut quondam, regalis fronte Tiara;
Squallet &, immundo pulvere fœda, coma.
Ipſe habitus, geſtuſque, ora ac demiſſa loquuntur,
Et cauſam peragunt, Hector adempte, tuam.
Non ea vis animo, neque tanta ſuperbia Achillis,
Cordaque jam rabiem dedidicêre ſuam.
Quid mirum? iſte dolor potuit tetigiſſe leones,
Et mulſiſſe angues, torva Meduſa, tuos.

Quem

Quem non Imperiis Agamemnon flexerat hoſtem
  Indomitum, flectit regius, ecce! Miſer.
Majeſtas neque enim fatis infracta recedit,
  At caſu evehitur pulchrior ipſa ſuo.
Non aliter Marius ſtetit imperterritus; & jam
  Torva tuens fatis impavida ora dedit.
Qui vultus! virtus quæ ſcintillavit Ocellis!
  Carnificis duræ contremuêre manus.
Sic ubi jam ſpectat Pompeii flebile fatum
  Pallentis Cæſar, ſanguineaſque comas;
Splendidus exoritur luctus, lacrymæque viriles,
  Iraque cum causâ eſt contumulata ſuâ.
Scilicet afflârint rutili quam fulguris ignes,
  Religioſa ſacrum terra bidental habet;
Nec minùs ille ſacer, fatis qui læditur, & Diis
  Suſtinet iratis fortiter eſſe miſer.
Effulget virtus è clade illuſtrior ipſâ,
  Et decorat magnum magna ruina virum.

Sic

Sic licèt Eois Titan emergat ab undis
  Pulcher, ubi infantem ſpargat ab axe diem,
Non tamen occiduo vergens obſcurior igne,
  Major in Oceanum, ſplendidiorque cadit.

Res

Digitized by Google

Res eſt ſacra Miſer.

SI cùm ærumnarum vario torquebere cœtu,
Veſtrum eſt hocce, feram, Dii, patienter, ais;
Rem magnam præſtas; Cœli hæc ſpectacula [poſcunt,
Non eſt infelix, qui miſer eſſe poteſt.
At nos, ceu Superi immemores Mortalia ſpernunt,
Spernimus infauſtos, Sorte premente, Viros.
Longè aliter Divi, qui mittunt damna, ſecundant,
Et miſer eſt ipsâ Relligione ſacer.
Felices laudent alii; me judice, pluris
Conſtanter ferre eſt, quàm caruiſſe malis.
Sic quando in ſylvam Tempeſtas decidit, arbor
Una ex innumeris fulmine tacta gemit:
Hanc horrore pio ceu plenam Numine ſpectes,
Hæc colitur Sylvæ Gloria prima ſuæ.
Teutonico metuit Marius ſublimis in axe,

At

At pluſquam Victor, carcere vinctus erat.
Faſcibus ornatus *Romæ* modò fulſerat, Exul
Clarior internâ nobilitate nitet.
Pro viridi decorat Majeſtas horrida Lauro,
Et gravior torvo fulget in ore Decor.
Non ille Æternum gemitu violavit Honorem,
Vincula nec *Marium* comminuêre ſuum.
" Tunè meis audes, inquit, contendere Fatis?
" Tu laurum *Cimbri* de domitore feres?
" Ergonè ſubjeci flammis *Carthaginis* arces?
" Ut poſſim dextræ fraude perire tuæ?"
Voce viri attonitus ceſſit, ceu Numinis ultor,
Crudeliſque ſuum dextra refugit opus.
Armatum *Pœni Marium* timuere rebelles,
Fortior, & *Marius* major inermis erat.
Ergo ubi ſtrinxiſſet juſſum Sicarius enſem,
Sacratum potuit non violare caput.
Membra Viro audaci concuſſit frigidus horror,
Telaque carnificis deſtituêre manum.

In obitum Genevæ *S. Cto. interdictæ, anno* 1736.

ECLOGA.

MILO, OLPIS, GALATEA.

FORTE ſub anguſto tugurî conſederat Olpis
Culmine, navigium quo non ſolertior Alter
Flectere, Captivoſque è gurgite verrere [piſces.
Huic unà membriſque ingens & robore duro
Bajulus, in totâ Milo notiſſimus Urbe.
Cerviſiæ cyathos avidè ſiccavit uterque,
Et vetitâ multùm ſecum indoluere Geneva.
Cum ſubitò ingrediens Galatea dolentibus offert
Participem luctûs, ſe, participemque Liquoris:
Nec mora, ſpumantes calices abſorbuit hauſtu,
Donec defecit potantibus ipſa Lagæna.
Inde novi luctus, lacrymarumque ingruit Imber,
Epotuſque liquor plenis effluxit ocellis.

Dicite

Dicite, nam ſcitis, Cœleſtes dicite Muſæ,
Quo primus rupit ſermone ſilentia Milo,
Qui gemitum eructans imo de pectore fatur.

MILO.

Curarum heu! periit lenimen, & invida Jura
Abripuêre mihi miſeræ ſolamina Vitæ.
Vidi egomet nuper triſtem procedere pompam,
Funereaſque faces, mœſtumque anteire feretrum:
Vidi, inquam, & patior Cœli convexa tueri?

OLPIS.

Vidi ipſe, & populi vultuſque habituſque notavi;
Ante oculos jam nunc triſtiſſima ſurgit Imago.
Devoveo & triſtem, quam ſanxit Curia, Legem;
Nam quid Juniperi ſucci meruêre ſalubres,
Aut aqua Jamaicana, ut noſtris exulet oris.

GALATEA.

Cur prohibent rerum Domini ſolatia nobis
Vitæ infelicis? teneant ſua vina Tyranni,
Purpureique duces, quæ vel Burgundia præbet,

Vel

Vel vineta Tocræ, vel divitis Inſula Cypri.
Nec noſtra invideant crudeles gaudia nobis.
Non ego tam crebrò lacrymas pro conjuge fudi,
Qui jam quinque annos (ah! molliter oſſa quieſcant)
Interiit, mihi quartanâ ſurreptus iniquâ;
Nec tantum indolui, nato moriente tenello,
Quem ſpurium fudi ſub ſepe in luminis auras,
Quantum JUNIPERI nuper pro morte dolebam.

OLPIS.

Haud temerè evenit, quod rubri Inſigne Leonis
Concidere ad terram, nullo tangente, videbam.
Cum ſuper impoſitus ſquallebat cantherus ingens
Aureus & juxtà, conjeſta volumina Pœti:
Heu! metui, nè quid Populo portenderet Omen.

MILO.

Nimirùm magnas decorant Præſagia clades.

OLPIS.

Nunc exaudiri referunt ſuſpiria vulgò
Tiburni in campis, triplici ſub Arbore noctu

Obſcœnos

Obſcœnos ululare Canes, terramque procaces
Eruere, ac mictu Manes turbare Silentum.

MILO.

Nunquam alias credo Divûm manifeſtiùs iram
Prodigiis patuiſſe; & mens ni læva fuiſſet,
Mille modis potui mala prævidiſſe futura.

GALATEA.

Imò ego nunc ſerò, quæ demens irrita ſprevi,
Somnia mille mihi, mille & portenta recordor.
Hoc unum è multis referam, quod menſe Novembri
Contigit: heu! viſis etiamnum membra tremiſco.
Nox erat, atque ingens ſtare Amphora, Montis ad inſtar,
Viſa mihi ante oculos, largùmque effundere flumen:
At circùm innumeræ Gentes de gurgite vaſto
Haurire, & fuſum per gramina ludere vulgus.
Mirabar ſtrepitus lætos, mirabar ovantes,
Ducenteſque choros; ſubitò cum apparuit atra
Turba hominum, ac funus, longâque in veſte Sacerdos.

OLPIS.

Ah! vereor, nequid damni ferat iſte Sacerdos.

GALATEA.

Continuò auditæ voces, lamentaque paſſim,
Et venti incubuêre graves tenebræque coortæ
Per campum ingentes, nec viſa eſt Amphora poſthac;
Nec Comitum infelix potui jam cernere quenquam,
Quamvis ſola ſedens iterùmque iterùmque vocavi.
Multa diu conqueſta jacebam, ac frigida, tandem
Eripui è ſtratis corpus, ſomnuſque receſſit.

OLPIS.

Nunc Juvenes lugete pii, lugete Puellæ,
Hoc requies feſſo fuit, hoc ſolamen egeno,
Et mendicanti duplicis velaminis inſtar.
Et Vos præcipuè mœſti lugete Poetæ,
Juniperoque ornate comas, quicunque ſoletis
Pangere per medios lacrymoſa poemata vicos,
Quoſque juvat Fidibus ſtrepitus extundere raucis.
Nænia cur ceſſat, periit num veſtra Camœna,

Nec

Nec dabit ulterius vobis in carmina vires?

MILO.

Quos animos timido, roburque hæc ſufficit Unda?
Si mihi jam dabitur generoſi copia ſucci,
Ipſe Caledonios ſaltus, è frigida obibo
Rura pedes; monteſve petam, quos Cambria jactat,
Saxaque laſcivis luſtrabo impervia capris.
Aut audax inter dumos veſtigia ponam
Inculto ſquallore feros, quos nutrit Iërne,
Nocturnis ululata lupis, mediaſque paludes,
Et limum obducto celatum gramine ſpernam.

OLPIS.

Hæc dedit erranti vires animoſque per æquor.
Non ego me Pelago dubitavi credere aperto,
Sæpè & perſtrinxi Godöenas remige Syrtes:
Quamvis turbavit fluctus Nimboſus Orion,
Et micuêre Hyadum pluvialia Sidera Cœlo.
Auſus quinetiam Gallorum inviſere fines,
Trans freta rimoſam miſi Brittannica lintrem

Oſtreaque & Conchas adverſo in littore legi.

GALATEA.

Imò Ego, cum campòs raſtrum mercata petivi
Fœniſcecas inter, jucundos provida ſuccos
Mecum in rura tuli, ſolatia grata vaganti.
Non me ſol rapidus vicit, non longa viarum
Tædia, quoſque tuli, pretio conducta, labores.
Et tamen in campis multum telluris obivi
Perculſa æſtivis radiis, capitique galerus
Nullus erat, trituſque pedi vix calceus hæſit,
Atque omni pannoſa fuit Toga pervia vento.

OLPIS.

Si quando in pontum Tempeſtas deſuper atra
Incidit, & multo ſtillavit Pænula nimbo,
Ad Cyathum fugi; largo tunc uvidus hauſtu
Mandavi puero clavum, piceoque volutus
Tegmine, ſecuro proflavi pectore ſomnum.

GALATEA.

Ah! quoties longas proſtrata ſub Ilice noctes

Produxi

Produxi ſomno? quoties ingreſſa ſuile
Delitui, placidam requiem ſuadente Genevâ.
Non gelidi nocuêre imbres, non effera venti
Stertenti rabies, non plurima fulmina Cœli,
Quique laceſſebant Porci grunnitibus aures.

OLPIS.

Dum mihi Juniperi jucunda ſuperfuit unda,
Suſtinui durus rabiem Cœlique Mariſque.
Nunc ſolitas artes odi, nunc diſplicet æquor,
Et neglecta jacet ſiccâ tellure Phaſelus;
Dum ſalices inter reſtes, onerataque plumbo
Retia dependent, & viminei Labyrinthi.
Securi per me ſaliant ſuper æquora Thunni,
Non Vappa ad pelagi faciet, nè crede, labores.

GALATEA.

Nunc ſileant artes; ducant longa otia Cives,
Non ego per plateas me matutina movebo
Ampliùs, ancillis ut vendam rapula oluſque,
Dum miſeros artus penetrabile frigus adurit,

Et deſunt, hyemis qui vincant frigora, ſucci.

MILO.

Non ego mirarer, ſi vulgus fortè viderem
Ante ſuam laqueo pendentem quemque Tabernam,
Jam dolor, & paſſim luctûs inſignia; at olim
Omnia feſtivo ſtrepuerunt compita plauſu.

OLPIS.

Nunc ſi fortè intres cellas vacuaſque popinas,
Et graviter lugens triſtes de pectore queſtus
Flebilitèr promas, reſonabilis adgemit Echo,
Et muri referunt, & inania Dolia vocem.

GALATEA.

Et tamen, ut verum fatear, non omnia nobis
Invidêre Dei; reſtant imitamina quædam,
Nec ſpernenda reor. Supereſt ante omnia dulcis
Cêrviſia.

OLPIS.

——————Egregio ſanè gratoque ſapore!
Heus—Puer, ampullam, cerne ut ſiccavimus, imple.

Hei

Hei mihi! quam ſiccum guttur dolor angit & urit!
Milo.

GALATEA.

Ipſe ſiti enectus pereo—miſera enecor ipſa.

OLPIS.

Et ceſſat ſcelus—Heſperios puto navigat Indos
Furcifur-heus- ſed adeſt; cyathum mihi porrige plenum
Hauriam ut ad fæces labiis ſitientibus—Ohe!
Accipe tu, Milo.

MILO.

————Teneo, cyathoſque ter amplo
Ecce tibi Galatea, nec indignere, propino.

GALATEA.

Nunc mihi, nunc tandem: ſed fundite largiùs, unda
Ut bene tornatos ſuperet convexa corymbos.
Largius, heus, inquam: in pleno fraus nulla culullo
Omnia fauſta bonis; ſed legem hanc qui tulit auctor
Ante diem pereat, Veneris neque gaudia nôrit.

MILO.

Attamen, O Socii, liceat poſt omnia verum
Sublatis aperire dolis: non Curia nobis
Infenſa eſt animo, nec Regum averſa voluntas.
Supplicia hæc nobis miſeri confecimus ipſi,
Et meritò eveniunt, nam Divûm munere abuſi
Has luimus clades, hæc nos diſpendia reſtant.
Vidi ego civiles motus, conſertaque nuper
Prælia, turbatam cum plebs lymphata per Urbem
Inſiluit, jam jamque faces & ſaxa volabant
Ipſius ante ædes Prætoris & ipſius ora.
Quid referam obſcœnos cœtus, nocturnaque vulgò
Orgia? quid cellas, & ſubterranea luſtra,
Stipataſque fores? Bibuli venere frequenter
Piſcator, Coquus, atque imi genus omne macelli;
Et Lanii, & Fures, & rupto carcere Latro.
Noctes atque dies aderant, ſibi quiſque bibendum
Poſcentes: uno avulſo non defuit alter
Ebrius, & lapſo ſucceſſit amicus amico.

GALA-

GALATEA.

Quid ſibi vult novus Orator? Quæ ſomnia narrat?
Improbe, quid culpas, quorum pars magna fuiſti?
Haud malè crediderim de te meruiſſe Genevam.

MILO.

Juniperi gravis unda, nocet potantibus unda.

OLPIS.

Sobrius es nimium, MILO, nimiumque ſeverus.
Fare age, nam mirâ te Relligione teneri
Jamdudum aſpicio, quis te Fanaticus olim
Acceptum erudiit, quis Myſtes imbuit arte?
O! mihi ſi tantum ſuperet pars ultima vitæ,
Ut videam, è plauſtro cum tu ſuprema perores
Arduus, & ſacro redimitus colla capiſtro:
Nimirum lacrymas vultuque habituque ciebis.

MILO.

Mitte jocos, malè ſalſe: impunè haud ſcommate lædar,
Os mihi qui lædit, vultu fortaſſe dolebit.

OLPIS.

OLPIS.

Ringatur per me, qui ringitur; haud mihi curæ eſt,

MILO.

At videſis, quò te erumpas, & comprime linguam.
Haud tibi cum nautis rem faxo & pube Saburræ
Eſſe putes, ſi me dictis inceſſere pergas.
Experiare licet, neque enim contendere verbis
Sed pugnare meum eſt—duplicem en tibi lætus amictum
Rejicio, ut nudus, libeat modo, cernere poſſim.
Et tu tolle moras omnes, laceræque lacernæ
Exue quod ſupereſt, ac pannis fortiter exi.

OLPIS.

Ut libet, O Bone Vir! Si ſtet ſententia pugnæ,
Congredere, & martis ſpectet Venus æqua laborem.

GALATEA.

Heu! quid agis? per te ſanctiſſima Numina teſtor,
Perque pudicitiam Matris, cinereſque paternos,
Nè tantum ſcelus admittas; cur, improbe, amictu
Exuis immanes artus, villoſaque nudas

Pectora

Pectora? Me miſeram! perfundor tota rubore:
Pax modo ſecuris aderat nitidiſſima menſis,
Nunc ſubitò inſani Bella, horrida bella, ciemus;
Heu! quianam tantus labor & certamina tanta?
Quin agite, O Juvenes, ſtultas componite lites
Jam placidi, atque oculis nolite offendere caſtis.
Tuque horti decus Urſini fortiſſime Milo,
Pone animi flatus, ac mitior indue pannos.
Haud ea, crede mihi ſedes accommoda pugnis;
Jamque adeò ſtellas nox intempeſta labantes
Præcipitat, ſuadentque cadentia ſidera ſomnos.
Tempus abire domum, dulcemque reviſere nidum.
Audiſtin? Pauli duodenos reddidit ictus
Campana, & monuit ſerâ jam nocte per Urbem
Maturare fugam: Vigiles mox affore cernes;
Qui, ſiquem temerè errantem per compita prendant,
Tempore quo carpunt Animalia cætera ſomnum,
Ad loca, væ! Miſeræ nimiùm mihi cognita, tradent.

Si

—Si tantus Amor ſcribendi te rapit, aude,
Res dicere.——

ENSE velut ſtricto, fremis, aſper *Codre*, Camœnâ,
Lethali accendens bella cruenta Stilo.
Omnibus allatrans, inviſus es omnibus, Urbem
Inque vicem cædis, cæderis inque vicem.
Quæ nullum laudant, laudat tua carmina Nemo,
Famaque, vel Verſu gratior, omnis abit.
Numina quòd mordax carpat cœleſtia *Momus*,
Hîc etiam inviſo nulla ſtat Ara Deo,
Oderunt omnes nudantem Crimina Vatem,
Nam ſua Nemo libens Crimina fœda videt.
Suſpendit Veneri ſpeculum ſic *Lesbia*, rugas
Dum piget in vetulâ Fronte videre ſuas.
Aude Mæonio, Vates, aſſurgere Verſu,
Altaque magnorum dicere facta Ducum.

Dum

Dum cantas Heröa teipſum concinis, illum
  Dum vixiſſe jubes, te periiſſe vetas.
Obſeſſa incaſsùm dicantur Mœnia *Calpes*,
  Et *Britonum* duro Marte repulſus *Iber*.
Ut deſint operi Vires, laudānda Voluntas
  Eſt tamen, in magnis vel voluiſſe ſat eſt.
Sit magè grata licèt cervix centena Tonanti,
  Offendit nunquam Pauperis Agna Jovem.
In Satiram tribuit Fellis ſat cuique maligni,
  Ingenium paucis ſufficit alma Parens.
Therſiten novit Faber imus ponere, doctas
  Praxitelis poſcis, *Cypria* Diva, manus.
Informis profert informes Simia fœtus,
  Et turpem referunt Carmina nata Patrem.
Rectius eſt miſero defunctos perdere Verſu,
  Mordaci vivos quàm jugulare Stilo.
Qualiacunque canas, inviſi deſine Cantûs,
  Virtutemque vîrum pande, Sceluſve tace.

Dat

Dat præmium Poetæ, nè quid poſteà ſcribat.

QUEIS craſſos Natura animos, & turpitèr [hirtum
Indidit Ingenium, Muſis & Apolline nullo,
Indocti ſtolidique inſulſa Poemata pangunt.
Sed, quamcunque ſuo ſumit rem quiſque libello
Tractandam; imparibus numeris ſeu fortia Regum
Facta canat, ſive innocuo ſale defricet Urbem;
Imprimìs curæ eſt *Patronum* quærere, falſo
Quem juvet obſequio, ac venali lactet honore.
Muſa ſed, heu! quoties molitur in ardua niſus,
Innatâ gravitate ruens, ſublapſa refertur,
Progrediturque retrò præceps, ſcanditque deorsùm,
Nequicquàm cupiens cœno eluctarier alto.

Arma gravi numero, violentaque bella WILHELMI
Dum *Maurus* tonat, & robuſti carminis offas
Evomit, Heroa; heu! quem tu, *Lodöice*, nequibas,

Vulnerat

Vulnerat, *Auriacos* violans impunè triumphos,
Et jugulat magnos repetito vulnere Manes.
Idem carminibus rursùm cruciavit *Iöbum*:
Non illum *Satanas*, non illum ſævior *Uxor*,
Inſignem pietate Virum, tot adire labores
Impulit: uſque pati juſſus, redivivus amaras
Sufficit in pœnas, nec in ipsâ Morte quieſcit.

Difficile eſt rectè *Præconia* dicere: Magnum
Non niſi ſublimis cantet; nè carmine Geſta
Deterat, aut Satiræ Laudator acumine lædat.
Si pictura *Chlöes* haud ſcintillantia vultu
Lumina, nec faciles riſus, Venereſque rubentes
Aſſimulet, falſo cur ſe cognomine Pictor
Jactitat, adſumtoque ſibi blanditur honore?
Heröas tenui verſu celebrare, Pöetæ,
Deſinite, atque humili ad laudes conſurgere pennâ:
Nec veniam tantùm, ſed Honorem & præmia Vates
Expoſcit ſcriptis? Sibi, qualia Chœrilus olìm,
Rettulit, (incultis cùm verſibus & malè natis

Heröem

Heröem cecinit præclarum, ac fortia bella;)
Ipſe ferat, pingui Cclaphos pro carmine; & aurum;
Ut Linguæ poſthàc & plectro parcere diſcat.

Sponſorum ad thalamos Tuba ſic cùm perſonat, orto
Jam primùm Phœbo, & modulis Tibicen iniquis
Perſtrepit, attolluntque Sonos ſimul abſona raucos
Tympana, cantanturque abſurdâ Carmina voce;
Diſcordem Dominus ſtrepitum ingratumque feneſtris
Indignans audit, redimitque Silentia Nummo.

Decipit Exemplar.

AVIA dum peragrat ſerâ ſub nocte Viator,
Et lucem in nimbo Luna maligna tenet,
Flammarum cernit ſubitos albeſcere tractus,
Ac tremulum campos pervolitare jubar.
Errabunda trahit veſtigia lucidus Error,
Dum fax in foſſas inſidioſa vocat :
Non alias ſequitur flammas, alitèrve vagatur,
Quiſquis ab exemplis facta regenda putat.
Dum parat *Eutrapelus* vario convivia luxu,
Accipit & crebras Menſa referta dapes ;
Lingua Bovis fertur : pedibus ſed lapſus Agaſo
Concidit, in medio funditur eſca ſolo.
Lapſus ait *Linguæ*, Dominus ridebat ; & omnis
Urbano plaudit turba faceta joco.
Solus humum fixis *Marcus* deſpexit ocellis,

Occultoſque animo verſat agitque dolos.
Cras vocat ad cœnam Comites; Servoque facetus
Imperat, apportet pinguia *terga* Bovis.
Dixerat; ille dolis inſtructus & arte Magiſtri,
Compoſitò titubans prægrave fundit onus,
Linguæ Lapſus! ait *Marcus*, riſumque ciebat,
Et cœnam infelix perdidit, atque jocum.
Ignarum fallit præclari Nominis Auctor,
In vitium & Virtus, dum caret arte, trahit.
Olìm etiam ad lethum dant Exemplaria cauſas;
Exemplo didicit *Simia* docta mori.
Dentibus antiquas ſolitum producere pelles,
Sutorem in gelidâ Cella tenebat humo.
Viderat hunc nigram ſcindentem *Simia* alutam,
Mox vacuam inſiluit callida Mima domum.
Per totam victrix ferro graſſata tabernam,
Sutori innocuo bella dolenda dedit.
Concipit ultrices *Criſpinus* pectore flammas,
Et tegit inſtructos vindice fraude dolos.

Obliquè

Obliquè inverſum ducit per guttura ferrum;
 Vidit, & incautè *Simia* fecit idem.
Sic cecidit, nimìs infelix imitata, ſuæque
 Ipſa necis cauſam, præbuit, ipſa manum.

Τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφανται.

SECESSUS gelidos, & amœni frigoris Umbras
Faſtidit, proprio Sole peruſtus, *Iber*.
Stet licèt aggeribus niveis informis & horrens;
Sauromatæ duro pulchra videtur humus:
Non ſuperis Nectar, non invidet ille Falerni
Pocula, concreto ſanguine lætus equi.
Quod cæcus laudat Juvenis, veneratur, adorat,
Hoc alio forsàn Judice turpe foret.
Viſa fuit nimio *Bombyce* torrida Phœbo;
Sed *Battum* hanc niveam credere juſſit Amor.
Credit & uſque *Chloën* viridi florere juventâ
Daphnis amans, aliis cana videtur Anus.
O quàm fœmineo indulget Natura decori!
A maculis Veneres ducit amica ſuis.
Candida, ſi pallet; ſi nigra eſt, fuſca videtur;

Dum

Dum tegitur vitium proximitate Boni.

Pæta ſit, eſt Veneri ſimilis; ſit flava, Minervæ;

Et formæ mendis incipit eſſe Dea.

Judice *Quixotto*, cœleſtes vince, *Toboſa!*

Judice, non formâ, vince, *Toboſa*, tuo.

Hinc *Galatea* furit Siculi Paſtoris amore,

Proh pudor! hirſuti culta puella Viri.

Miratur barbam impexam; lumenque, quod unum

Fronte ardet, *Phœbe*, pulchrior Orbe tuo.

Neſcit, quid laudat; laudat tamen omnia demens,

Et formæ vitiis conciliatur Amor.

Sic Anus informem miratur Simia prolem,

Dum nimio ſeſe fallit amore Parens.

Aut oculis caret illa, carent aut crimine fœtus,

Vel nihil hi peccant, vel videt illa nihil.

——————Δὴ γὰρ Ἔλεγχος
Ἔσσεται.——————

PAUPERIE, informique nocens malè cre-dita Vultu
Triſtis *Anus* dum reptat, hyems cui plurima frontem
Sulcavit, capitique nives illevit honeſtas;
Continuò *Saga* eſt: fugit hanc Vicinia latè
Territa, famoſique tremit ſacra limina tecti.
Elicit hæc tumulo Manes; hæc aëra tranat;
Hinc ſubitæ pecudum Mortes; hinc ubera nocte
Siccantur; furiiſque greges agitantur equarum.
Suſpectam ſceleris facit ipſa Senecta; caputque,
Crimine concepto gravidum, nutare videtur.
Credulus hanc ſtagno demergit in *Indice* Vicus,
Exploratque ream lymphis; Aqua conſcia Sagam
Summovet indignans; & caſtis ejicit undis.
Dignior ut Laqueo pereat ſervata, vel Igne.
Nec tamen Inſonti parcit crudelior Amnis

Vortice agens, (tantum nocet Experientia utrinque)
Nec probat Immunem ſeſe, niſi mortua, culpæ.
  Auſpicio meliore fidem caſta *Emma* marito
Teſtatura tori, trepidantem cæca per Ignem
Rexit iter, ducente Deo: quin Flamma calores
Dedidicit ſolitos; & candens lamina tactus
Horruit ad caſtos, traxitque pudica rigorem.
  Sic pius ad palum religato corpore flammis
Cranmerus fruitur, victoque triumphat in Igne.
Non Regina quatit, non ſævis effera pœnis
Roma fidem; veræ firmant Pietatis honores,
Et vitam gaudet pro Relligione paciſci.
  Scilicèt & tempus veniet, cùm debita merces
Solvetur, *Cranmere*, tibi; ſumeſque coronam
Quæſitam meritis; nec tu indonatus abibis;
Quique Deus dedit evictam contemnere flammam,
Idem digna dabit contemtæ præmia flammæ.
  Fallor? an ætheriâ labentem ex arce Miniſtrum
Alatum aſpicio? Sonitus ciet ille, recurvo

Ære canens ſignum; quo tellus, regnaque Mortis
Pallida, cœlo inviſa tremunt: jam immane ſepulchrum
Marmoreas aperit fauces, latèque dehiſcens
Exſangues animas dirupta per oſtia fundit.
Membris trunca ſuis, paulatìm pallida Imago
Fœtâ emergit humo, ſparſoſque recolligit artus,
In veterem rursùs fato revoluta figuram.
At Deus aurato radiis præcinctus in arcu
Conſidit Judex, magnum Patris incrementum,
Criminaque ac Vitas veniențûm ex ordine diſcit.
Circumſtant Animæ dextrâ lævâque Tribunal,
Igneaque horreſcunt irati Judicis ora.
Ille dolos fraudeſque audit, pœniſque coercet
Auditos; fruſtrà vellent delicta latere,
Se damnant Ipſi; proprio ſub pectore teſtem
In ſe quiſque gerit: cuperent in buſta reverti,
Et tumulare ſuum tumulato corpore crimen.
At queîs culta Fides, duriſque exercita Virtus

Ærumnis,

Ærumnis, Pietaſque atros ſpectata per ignes,
Præmia virtutum referunt, lætique triumphant
Speratum meritis jam reſpondere favorem.

Nugæ

Digitized by Google

Nugæ Canoræ.

IN *Thameſin* fluxit *Tiberis*, Tibicine chordas
Cum tremulo inducens, ſemivirûmque cho-
[rum.
Vatibus è Scenâ noſtris migrare coactis,
Non intellectâ voce Theatra ſtrepunt.
Præceptis formare animum, moreſque docere,
Non ſtudium his; Hominem Fabula nulla ſapit.
Nimirùm ſolâ Vocis dulcedine capti,
Dant cantus vacuos, & ſine mente ſonum.
Rerum inopes, molleſque fluunt ſine pondere Verſus,
Si placeant Hi, per te, *Citharœde*, placent.
Securus ſedet auditor, modulamine captus,
Nec mentem ſensûs tædia dura gravant.
Miratur lætus *Citharæ* reſponſa *facetæ*,
Et fidium mores, Eloquiumque Lyræ.
Muſa Lyræ tantùm Solers, & cantor Apollo eſt;

Sunt

Sunt verè vacuæ carmina mentis opus.
Aſpice, Dux Socios vocat ad certamina Cantor,
Et lætis miſcet triſtia bella modis.
Cedentes cantant paritèr, paritèrque cadentes,
Eliquat ac moriens exequiale Melos.
Enerves titubant Verſus, ſenſuſque vacillat,
Ferre at vocalis Tibia novit opem.
Frangitur intereà Virtus, animuſque Britannûm
Fit piger ad pugnas, & grave Martis opus.
Abductas naves non ultrà ulciſcitur, olim
Qui ſolitus toti ponere jura Mari.
Aſſuetas Citharæ, tremuliſque canoribus aures
Territat horrendo Buccina rauca Sono.
Sic cùm Pelides fertur, ſeductus ab armis,
Thrëiciam digitis increpuiſſe lyram;
Securus belli, & fractus fera corda veterno,
Poſcenti Patriæ ferre recuſat opem,
Vincere quem nequière Hoſtes, atque impiger Hector,
Devincit plectri Vox, Citharæque ſonus.

Cunctane

Cunctane præ Campo, & Tiberino flumine ſordent?

INDIGENAS Hyemes, quà Tellus tundi-
[tur Euro,
Concretaſque nives Alpino in vertice, durus
Incola miratur; nativo frigore terras
Nec mutare cupit peregrino Sole calentes.
Sentit *Iber* patriam Phœbo propiore peruri;
Sed neque ſub gelidis requieſcere montibus Hæmi,
Orat, nec queritur vicini Sideris æſtus.
Quamvis Theſſalicos miretur Græcia campos,
Ingentique *Maro* perculſus amore ſuorum,
Audeat *Italiam* cunctis præponere terris:
Si qua tamen referat te, noſtra *Britannia*, Muſa,
Et Latium cedet, cedent & Theſſala Tempe.
Circundent alii perituris mœnibus Urbes,
Foſſaſque aggeſtas, duri remoramina belli,
Sublimè educant; te provida circumcingit

Natura

Natura Oceano; tibi militat, *Albion*, æquor,
Et conjurati veniunt ad Claſſica fluctus.
At rabidæ Tigres abſunt; nec ſæva Colubra
His ſedem poſuit terris; non atra *Tyrannis*,
Sævior & colubris, & Tigride ſævior omni.
Proveniant alibi forsàn felicius Uvæ,
Admotumque ſibi propiùs luceſcere Solem
Gallia lætetur; non invidet *Anglia*, nimbis
Stet licèt obductus latè pluvialibus Æther:
Libertas ſed adeſt; tu cœlum, Diva, ſerenas;
Frigora tu lenis; miti ſub numine rident
Vere novo Monteſque feri, atque immania Saxa.
Quid referam quali *Thameſis*, placidiſſimus Amnis,
Flumine te volvat? nec major, nec minor alveô,
Compoſitè labens, ac Majeſtate ſerenus?
Parte aliâ rapidis torrens *Sabrina* fluentis
(In mare prorumpit quo non violentior Amnis)
Feſtinat, notiſque uda imprimit oſcula ripis.
Quid memorem moles murorum, operumque labores?

Cui

Cui non *Vinſoriæ* dicta Arx? *Hamptonaque*? cui non
Sub *Richmondiaco* Regalis Cella receſſu?
Educant alii ſurgentia Saxa, minaſque
Murorum ingentes, animataque molliùs æra
Artifices doceant ſpirare; *Britannia* fatis
Europæ invigilans, æquato examine librat,
Quem damnet labor, & quo vergant pondere Regna.
Quàcunque expandit victrix ſua lintea Claſſis,
Obſequium Domino, Pacem fert omnibus unà.
Hujus in adventum gentes juſſa Arma reponunt,
Pacatumque ſilent confecta Duella per Orbem.
Hæc tulit illuſtres animos, acerrima corda,
Heröum tellus: Te primum, *Edöarde*, nigranti
Inſignem clypeo, cui victis Lilia *Gallis*
Rapta decus peperêre. Hinc eſt *Henricus* uterque,
Hic bello, Hic Pietate prior; Magnuſque *Nevillus*,
Avulſiſſe potens Solio, vel reddere Reges.
Te quoque, Te noſtræ vellem telluris alumnum,
Quem reducem ſpectat nunc læta *Britannia* Regem.

Sæpiùs

Sæpiùs illa pios perfudit ad æthere voces,
Cunctantem Claſſem increpitans, Euroſque morantes
Germanæque diu infelix invidit arenæ.
Tandem dexter ades; Britonûm nec gaudia differt
Invida Ventorum mora; tandem flamina lenta
Abſolvunt, reducemque pio clamore ſalutant
Londinique arces, *Thameſinaque* fulmina Regem.

Mala

Digitized by Google

Mala Librorum Copia.

OCCURRIS quocunque loco mihi, *Codre,* ſubindè
Nomina magna, *Aldos, Plantinioſque* crepas
Nunc *Elzeveriis, Stephano* nunc plaudis utrique.
Aſt oculos tantùm litera pulchra trahit.
Congeris authores, congeſtis neſcius uti,
Et nitida ut ſpectes tegmina, Carmen emis.
Atqui ego non oculos, ſed mentem paſcere veni,
Ad Muſas, Demens, non tua capſa facit.
Ardet *Epictetus* lato ſpectabilis auro,
Et *Plato*, jam culto corpore, bellus Homo eſt.
Jurares natos *Epicuri* de grege, ſplendet
Tam benè curata, & pumice munda cutis.
Ipſe licèt Muſis venias comitatus, *Homere*,
Nî nitidus venias, ibis, *Homere*, foras.
Non opus ingenio eſt, commendat purpura Librum,

Et

Et picta auratis cærula terga notis.
Carmine pro pulchro, pulchrè nitet aurea pellis,
In nitidâ & *Bavius* pelle venuſtus erit.
Miratur *Codrus*, ſed tanquam parcere ſacris
Cogitur, & tangi pagina pulchra timet.
Hic bonus in nido ſecurum dormit *Homerus*,
Nec fumum, & lychni lumina *Flaccus* olet.
At Stultus furor eſt, perituræ parcere chartæ,
Ut tineis poſſit lautior eſſe Cibus.
Non ſic *Cotta*; libros verſat qui ſedulus omnes,
Nec Muſæ, libris nec datur ulla quies.
Hinc Chaos, & fatui farrago aggeſta cerebri,
Confuſumque trahunt diſſona ſcripta caput.
Utque movent ſtomacho dubiæ faſtidia cœnæ,
Copia ſic domino eſt perniciosa ſuo.
Deſine jam tandem ſpatioſo currere campo,
Et, multum ut poſſis diſcere, pauca legas.

Poeta Famelicus.

QUEM tu, Melpomene, ſemel
Naſcentem haud placido lumine videris,
Illum non Themis aurea
Pollentem eloquio tradet in otia
Ridentis ſenii: neque
Inſignem Medicum per plateas vehet
Currente Automedon rotâ.
Illum non tunicæ Sacrificæ color
Privo præficiet gregi;
Civilique procul murmure, ruſtico
Donabit placidum Foco.
Sed quæ templa Poli proxima ſuſpicit,
Sublimem accipiet domus,
Quà ſtridet pluviâ grandine Jupiter,
Quà Vatis Notus improbus

Aures

Aures Æolio flamine perſonat.
    Ille inter laceros libros,
Chartarumque ſedens in medio, Tibi
    Grates ſic, Dea, debitas,
Attrectans digitis fila lyræ, refert:
    " O! teſtudinis æreæ
" Raucum quæ ſtrepitum, *Pieri*, temperas;
    " O pingui quoque Copiæ
" Donatura macram, ſi libeat, Famem;
    " Totum muneris hoc tui eſt,
" Quòd monſtror digito prætereuntium
    " Mendicæ Fidicen lyræ:
" Quod ſpiro, & pereo, nam pereo, tuum eſt."

Secernite ſacra profanis.

SACRA dat Æneas ſancto portanda Parenti;
Ne violet caſtos dextra cruenta Lares:
Nec niſi Phœbeæ renovari lampade flammæ
Æternos patitur candida Veſta focos.
Ludant & riſum tollant impunè Theatra,
Non capiunt nugas templa verenda Deûm.
Hic Res ſacra agitur; procul, O procul eſte profani!
Et quos non tangit Relligionis Honor.
Quis locus eſt Templis auguſtior? hîc tamen aram
Furtivam accendens impius ardet Amor.
Phyllida ſacratâ Juvenis ſuſpirat in æde,
Igneque laſcivo conſcia ſaxa calent.
Hanc, Jove contempto, ſolam hanc & pallidus orat,
Numen enim Phyllis vel Jove majus habet.
Fortè reluctantes ſi tendit ad æthera Palmas,

Et

Et Diis invito fundit ab ore preces,
Una acies Nymphæ jactuſque natantis ocelli,
Ad quos mittuntur, non finit ire, Deos.
Tot reſonant nugæ, tam creber riſus amantûm eſt,
Idaliæ credas Templa verenda Deæ.
Quinetiam libros, Sophiæ perculſus amore
Intempeſtivo, verſat in æde Puer.
Nè tibi diſcendi veniat tam dira Cupido,
Sacra colens Muſæ, reſpice ſacra Dei.
Non hoc iſta ſibi Tempus Studia, improbe, poſcit,
Nunc alios cultus reſque, locuſque petunt.
Sacrilegi eſt, ſtudiis dare Tempora ſacra profanis,
Præſentem Templo nec coluiſſe Deum.
Reſpice, ſacrilegas maneat quæ pœna rapinas,
Numinis ut ſontes vindicis ira premat.
Reſpice *Cambyſen*, Libycæ teſtantur arenæ,
Cornigeri expertum numina læſa Dei.
Et tu, *Brenne* ferox, & cum duce *Gallia Brenno*,
In templa armatas auſa movere manus.

 Senſiſtis

Senſiſtis diro permiſta tonitrua nimbo,
  Cùm cœlum ignitas ſparſit in ora faces.
Delphicus hæc cernens arcum intendebat *Apollo*
  Deſuper, & gelidas depluit aura nives;
Cum conjurato deſcendunt grandine venti,
  Junctaque pro templo ſtant Elementa Dei.

———————*Memor*

Actæ non alio rege Puertiæ.———

UNGUIBUS a teneris, cunarum a tempore [cœptus,
Creſcenti major tempore creſcit amor.
Qui junxit, ſervat junctos; & fœdere certo
Vinc'la viros, pueros qui tenuêre, tenent.
Cum ſociis feciſſe ſimul quæ juverat olim,
Cum ſociis ſimul hæc mox meminiſſe juvat.
Ipſa ſibi viſa eſt rursùs pueraſcere; & actas
Rursùs agit juvenis cana ſenecta vices.
Vita, pari ſtudio, paribuſque exercita ludis,
In mentem gratè jam revocata, ſubit;
Neſcia cùm ſceleris, cùm curæ neſcia, raptím
Tranſiret, cretâ quæque notata, dies.
Hinc, ætas matura Virûm cùm fecit, eoſdem
Quos olim, ſocios geſtit habere ſinu.

Sæpè vacillanti tardo molimine Muſæ
  Profuit extremum ſubſtituiſſe pedem;
Non nihil eſt pariter doctæ invigilâſſe lucernæ,
  Non nihil eſt paribus ſæpè vacâſſe jocis;
Militiam ſenſiſſe levem, ſenſiſſe ſeveram,
  Junctaque ad Aönias vota tuliſſe deas.
Qui luſus quondam nôrat, mox ſeria noſcet,
  Quique comes fuerat ſæpè fidelis, erit.
Sic ad Amicitiam, paria haud juga ferre doloſos,
  Effingit natos MATER ETONA ſuos.

Quæ

——————————— *Quæ Res*
Nec Modum habet, neque Conſilium, Ratione, Modoque
Tractari non vult. ———————

REGNANT Affectus nullâ Ratione do-
[mandi,
Qui Ratione carent; Juvenis, cui durus adeſis
Oſſibus hæret Amor, fruſtrà Molimine magno
Aggreditur, ſi quâ rabidum vi pectore poſſit
Excuſſiſſe Deum, ſiquâ divellere Nodos,
Laxatumque Jugo valeat ſubducere Collum.
Hybernas quoties obſcœno in Limine Noctis
Suſtinuiſſe Nives, Cervice tuliſſe Catenam
Fœmineam, exactique piget meminiſſe Furoris.
Jamque triumphati cedunt de Corde Calores,
Cedit Amor, vulſiſque alis, fractâque Pharetrâ
Innocuam vibrat Flammam, & ſine Viribus Ignes.
At quorſum hæc? nempe ut vi mox graviore recurrat
Pulſa

Pulſa *Venus*, iterumque ultrici ſævior Irâ,
Majori ducat cumulatum laude Triumphum.
Illum ſi forſan jaculetur fulmine ocelli
Phyllis, ſive *Chloe*; Ratio fugit, excidit omnis
Quippe Dolor; rurſus Miſer intermiſſa retractat
Vincula, & agnoſcit veteris Veſtigia Flammæ.
Caligant oculi, crebris tinnitibus Auris
Pulſa ſonat, nervi trepidant, infractaque Vocem
Lingua premit, toto gelidus tum corpore Sudor
Liquitur, incerto prorumpens Flumine, nec Mens,
Nec color eſt ſimplex, unâque in Sede moratur.
Inde redit Rabies eadem, notuſque recurſat,
Sed magìs auctus, Amor; rursùs dare Colla Catenæ,
Limina ſueta petens ardet, foribuſque ſuperbis
Affixus miſerùm nocturnâ cum face cantat,
Amplexuque tenet poſtes, atque Oſcula figit.
Læta ſedet, victrix, & Formæ conſcia Virgo,
Et fruitur Pœnis, & queſtus ridet Amantum.
Nec tam difficile eſt vitare Cupidinis Artes,

Occultoſque

Occultoſque Dolos, quàm captum Retibus ipſis
Exire, & validos Veneris perrumpere Nodos.
Hic Labor, hoc opus eſt; facilis deſcenſus Amoris,
At ſemel incluſo cœca inter Mœnia, Tecti
Illudit latebroſus, & irremeabilis Error.
Non ſecus æſtivus leni fluit Agmine Aquarum
Per medias Torrens Valles; nec prodigus Alveum
Tranſilit; at ſubitò ſi Jupiter humidus Auſtris
Laxet, erant quæ denſa modò, & liquefacta remittat
Frigora, concretaſque Nives; latè exit abundans,
Obicibus ruptis, humiles ſpatiatus in Agros
Mole novâ Torrens; nullâque coercita Lege
Dat Stragem latè, atque ingens dominatur Aquæ Vis.

Quæ

——————————*Quæ Res*
Nec Modum habet, neque conſilium, Ratione Modoque
Tractari non vult. ——————

SI ſapere incipiat, dum deſipit, æger *Oreſtes*,
Et Furiis tendat ponere Jura ſuis,
Stultitiæ Pondus ſi certo Examine penſet,
Abnormis fieri nec ſine lege velit,
Inſanum magìs hunc Pueri, clamentque Puellæ,
Inſanire aliquâ quod Râtione paret.
Quî minor excluſum Juvenem Dementia verſat?
Incertum raptat quem, Furor alter, Amor.
Nititur Ille quidem, pugnatque reſurgere ſæpè,
Nitenti at Collum deprimit uſque Jugum.
" Excluſus redeam? Limenque infame reviſam?
" Cantabo & pernox *Chryſidos* ante Fores?
" Ut doleam rurſùs, rurſùſque eludar; inultæ

" Sub

"Sub Soleâ ut trepident ſæpè rubente Nates?
"Non ita; Servitium, triſteſque valete Catenæ,
"Nullus amor tanti eſt, victa recede Venus."
Magna quidem loquitur, ſed fruſtra Magna locuto
Excutiunt viſæ fortia Verba Fores.
Juravit quoties rediturum ad Limina nunquam,
Perjurus quoties Pes tamen Ipſe redit!
Perfuſum gelidâ Mulier ſi vexet, Olivo
Ceu ſit perfuſus, clarior ardet Amor.
Quò magìs hic obſtat, ſævit magis aſpera Peſtis,
Sæviùs ut luctans Caſſibus hæret Aper.
Errat enim, cœco Finem qui quærit Amori;
Arctari quovis Limite neſcit Amor.
Sic ubi Carceribus ſeſe effudêre Quadrigæ,
Prælapſi Curſu Flumina, *Piſa*, tua;
Lora ſimul, laxaſque in Collo ſentit habenas,
Æquora Equus raptim nactus aperta volat;
Fruſtrà exclamat Eques preſſâ ſtomachoſus habenâ,
Ille fugit Curru ſurdior Ipſe ſuo.

'Εγὼν

——Ἐγὼν ἐπέεσσι ϗ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον.——

QUICQUID ubique vides Deus eſt, quòcun-
[que moveris
Uſque Deus; qui ſi non eſſet ubique, fuiſſet
Nuſquam aliquid. Circùmque oculos infrà-
[que ſupràque
Inflectas, Opifex opere en! ſe monſtrat in omni.
Rursùm Animi contende aciem, flammantia Mundi
Mœnia tranſgredere, &, tibi quod ſit materiäi
Cunque, relinque audax; vaſtum per *Inane*, repertum
Ecce Deum! en Spatium præſenti numine *Plenum*.
In tua deindè iterùm atque in te deſcende; quis omnia
Artifici fecit Verbo, facta omnia ſervat?
Quis regit hunc Solem? has terras? hæc Sidera? ventos
Quis ciet & mulcet! quis vin'clis Æqora frænat?
Hîc ſatis apparet nobis Deus; hîc tibi ſeſe
Oſtendit, Scelerate: velis num penna Columbæ

Sit

Sit tibi, quâ fugias? tranes ergo æthera, in altum
Deſcendas, centro lateas telluris in imo;
Te citiùs fugias, quàm qui tibi viſus ubique eſt.
Viſus ubique licèt Deus eſt, licèt omnia complet,
Quem non Templa tenent, anguſto aut limite Cœlum;
Præcipuam tamen ille Piorum in pectore ſedem
Eligit; hæc colit, hîc ſunt templa Illius, & ipſis
Efficit hîc divinâ ſuum præſentiâ Cœlum.

Voce tamen magni oppugnat celſa atria Cœli
Terrigena, & linguæ confiſus viribus, ultrò
Provocat, ac ſummum ciet in certamina Patrem
Vermiculi frater. Regalis tempora Mitra
Scilicèt exornet, ſolioque inſidat, & æquet
Imperium terris, non æquet pectora cœlo.
Irritus eſt, poſtquàm arma Dei ad cœleſtia venit
Mortalis mucro. Cur telum imbelle ſine ictu
Eminùs emittit? Quem poſſit vincere Febris,
Hic ſperet ſuperare Deum, qui maximus orbem
Imperio tenet, & præſenti Numine ſervat.

Proinde tonet Verbis: at, tu cùm fulmina torques,
Te, *Pater*, horreſcit, nec inania murmura ab alto
Diſſultare putat, vanaſve ardeſcere flammas.
Tum trepidum caput in latebras abſcondit, & omnes
Projicit ampullas; tum veros fronte pavores
Oſtendit, cœlo faſſus regnare Tonantem.

Reſpice *Judæos*, delectæque agmina Gentis,
Semita diviſum patuit queis ſicca per æquor,
Perque diem nubes, & noctu lucidus Ignis
Deſignavit iter; queis eſurientibus eſca
Depluit è nebulis, medioque è vulnere fiſſi
Marmoris elicuit puros ſitientibus hauſtus
Ipſe Deus; nec voce Deum gens impia ceſſat
Oppugnare ſuum: donec jam vindicis ira
Numinis ardeſcit, ſævitque per agmina Peſtis,
Et vaſto fauces Tellus recludit hiatu
Infernas, barathrumque duces abſorbet in imum.

Sic olim magnus cœli regnum arrogat armis
Lucifer, elatuſque tumenti pectora faſtu,

Jure

Jure negat ſibi nata: "locum tenuiſſe ſecundum,
"Sit licet hoc ingens, mihi non ſatis, inquit; & ipſum
"Qui nunc omnipotens audit, ſolioque potitus
"Jam nectit noſtris ſervilia vincula collis,
"Spero equidem, O ſocii, ſuperis detrudere regnis.
"Et nos tela manu validâ, atque volatile fulmen
"Spargere, & ipſius rutilos imitarier ignes
"Poſſumus." At magnis temerarius excidit auſis:
Jam Deus egit equos, volucremque per agmina currum,
Quo totum intremuit Cœlum, flammaſque triſulcas
Contorſit, (fictas non ille bitumine flammas
Sulphureo! trepidoſque immani turbine ad Orcum
Demiſit; ſolido hîc cohibent adamante catenæ,
Quæſitum hîc meruit ſibi tanta Superbia regnum.

————*Trahit conſtructos Gloria curru*
Non minùs Ignotos Generoſis.————

CUR, ait, invideas Mater mihi nomina Famæ,
" Pelides, cur me perdere amore velis?
" Ad famam genitor *Peleus* calcaribus urget,
" Ad Famam Genitrix ne vetet ire *Thetis*.
" Pugnabunt alii pulchris apud Ilion armis,
" Præripientque mihi Laurea Serta Duces?
" Ut cum tranſierim ſine honore inglorious ævum,
" Opprimat incanum Mors inhoneſta caput?
" Langueat ut morbo vegetæ flos ille Juventæ,
" Ut celeres tardet pigna ſenecta pedes?
" Ut poſſim dixiſſe, *fui*: cùm nulla voluptas,
" Talis ubi fuerim, ſit meminiſſe mihi.
" Sat ſibi, qui Famæ vixit ſatis; Utilis orbi
" Quandocunque cadet, non cadet ante diem.

" Neſtoreæ

" Neſtoreæ brevitas eſſet delenda ſenectæ,
" Si tegeret canum nulla Corona caput.
" Templi Fama ſui reſerata repagula pandit.
" An metuam de Te natus inire fores?
" Fama vocat, clarum agnoſco Lituumque Tubamque
" Agnoſco ſignum, Diva Canora, tuum.
" Nulla mora eſt, venio, venio Tibi debitus: ultrò,
" Quo me cunque vocas, Te præunte, ſequar."
Sic Heros—Ego dum hæc recolo miracula Famæ,
Quid mirum accendit ſi mea corda Calor?
Tu genus Heroum, *Gulielme*, exemplar anhelans
Ad patrium, Terrâ Bella marique geres.
Victor ages meritos *Paulina* ad templa Triumphos,
Signaque capta manu, fractaque Roſtra feres.
Ipſe humilis, ſed laude tamen præcordia tactus,
Si qua feram auditu digna, Triumphe, canam.
Hâc ego ſpe ſcando Muſis ſacer Annibal Alpes,
Diiſque vel invitis eſſe Poeta volo

Quocunque oſtendis mihi ſic, incredulus odi.

UT primum modicis inſtravit pulpita tignis
Eſchylus; & ſumtâ jam veſte decentior, Actor
Compoſitos didicit greſſus ornare cothurno;
Humanos finxit divina *Tragædia* mores;
Pacavitque vias, frænans ſtipata Theatra,
Arbitrio pia *Muſa* ſuo: ſic, ferrea dudùm,
Nunc oblita ſui liquuntur corda Tyranno,
Imperium confeſſa Deæ; lacrymæque coactæ
Invitis fluxêre oculis: jam frigidus horror
Manat per populum, Tragicum quatiente flagellum
Tiſiphonâ; pallet, furiarumque ora tremiſcens,
Ante diem fœtus patefactos reddit ad auras,
Facta parens mulier; fecit timor ipſe Parentem.
Motum animi mulcere dedit pia *Muſa* tumentem.
Hinc vitium eliſum; Virtus hinc, nocte ſepulta,

Elicitur

Elicitur, dudum & ſopitos ſuſcitat ignes.
Vim *Sophoclis* veteres hinc mirabantur *Athenæ*;
Rettulit & plauſum Vates, fervente Theatro,
Non majora fide fingens miracula: Nulla hic
Conſcendit currum pennato Saga Dracone,
Nec coram populo miſer eruit *Oedipus* orbes,
Nil monſtri finxit; nil quale *Britannia* fallax
In ſcenis audet; ſed ſimplex Tabula pulchro
Dramate ſeſſorem tenuit, placuitque popello,
Fletibus adflevit fictis Spectator amicè:
Et, gravis *Æſopus* quid poſſet ſyrmate, ſenſit
Roma potens; mores, quos exhibuêre Theatra,
Curavit feciſſe ſuos; contemnere mortis
Terrorem, auditâ morituri voce *Catonis*,
Edidicit, pariterque immiſcuit Utile Dulci.

Longè aliter *Noſtri*: Puero, Patrique ſevero
Non ſatis eſt tantùm pulchra eſſe poëmata, ſi non
Ulteriora fide ſpectacula proferat Actor.
Spectatum venêre; placent demiſſa per aurem

Segniùs, inque oculis vivit pars maxima Senſûs.
Exulat è Scenis jam mœſta *Tragœdia*; Muſæ
Nuſquam dignus honos; ſqualent aulæa cothurno
Abducto; ſoluſque, inter tot Sibila, plauſum
Oblectans animos fert *Mimus*: gaudia, Vates
Quæ non dant Tragici, dabit *Harlequin*: Ille popellum,
Ille regit proceres, caveamque inducit hiantem.
Jam ſenſim rupto ridens caput exſerit ovo
Cum ſtrepitu; jam tuſſit anus, rugiſque ſenilem
Frontem arat; & tremulo greſſu titubare laborat:
Aut *Canis* in facie tacitus per pulpita currit.
Eliciunt populo tamen ipſa Silentia plauſum;
Humanâque placent vultus plus voce Canini.
Omnis Eum Color & Facies converſa docebit;
Nomen erit Pardus, Tigris, Leo, denique quid non?
Harlequin eſuriens in cœlum, juſſeris, ibit.
Mox videas terras immanè dehiſcere, ſeque
Fictum aperire Polum; volat æthere Serica nubes
Deſupèr; aut ſparſi Ciceris pluit horrida grando;

Aut

Aut, imitata nives, deſcendunt vellera Chartæ.
Intereà magno miſceri murmure Scena,
Et fulgar rutilare, Tubique bitumine fœti,
Quos impunè novâ *Salmoneus* protulit arte,
Diſſultant crepitu, ſonituſque imitantur Olympi.

His mentem, & vultum ſuſpendunt tota Theatra;
Hæ nunc deliciæ! venerabilis umbra *Hamleti*
Cedit jam *Fauſto*, repetitque coercita Manes.
Ille ubi prodierit, ſcenæ jam nota Voluptas,
Deluſitque oculos, tonitrûs turba æmula ficti,
Mugit grande Sophus frangens ſubſellia plauſu.

Digitized by Google

Caret Mortis formidine Pectus.

UT, modò quæ petiit, data pharmaca reſpuit [Æger
Et medici paritèr poſcit & horret opem;
Sic Miſer, adverſi jactatus turbine fati,
Conqueritur vitæ dura, timetque mori.
Exoſus vitam, Vitæ ſub luce laborat;
Ferre gravè, ac pondus depoſuiſſe grave eſt.
Adverſos plorat Ventos, triſtemque procellem:
Sed, cùm ſe portus pandit, inire negat.
Quæ fingit Timor ignavus, fera monſtra veretur,
Et Mens in penam eſt ingenioſa ſuam.
Nullum Numen habet, ſi ſit Prudentia, Lethum;
Nos ſtimulos in nos, improba turba, damus.
Illic non pariter Domini faſtidia Servus,
Nec rapit in luctum corda repulſus Amor.
Dat libertatem victo, rumpitque catenas;

Et

Et, cur ſe victum gaudeat, Hoſtis habet.
Spicula nè Lethi noceant, contemne; fugaci
Mors inſtat, timidum conſequiturque Virum.
Quæ vitare nefas, condiſcas ferre decentèr,
Eſt dignus Vitâ qui caruiſſe poteſt.
Ante diem cadit Ignavus, mortiſque timore
Præſumit mortem; nè periatque, perit.
Irruit at fortis, vitæ ſecurus; & audet,
Ut CÆSAR, fatis obvius ire ſuis.
Non abſens optat letum, præſenſve veretur,
Ignavus moritur ſæpiùs, Ille ſemel.

In

In Verſionem Græcam Horatii.

VIGILEM ad lucernam dum ſedebam vix [vigil,
Nocturna verſans Lexica,
Græcis *Horatî* per laborem plurimum
Mutare quærens Carmina;
Lucerna ter reluxit Igne cærulo,
Concuſſa tremuit Janua,
Illapſa paſſu cùm ſilenti, pallida
Imago Vatis aſtitit;
Confeſſa Vatem Laurus eſt, nitens Cutis,
Pinguiſque Frons *Horatium.*
Stetit minaci queſtus ore talia,
Rupitque ſic ſilentium,
" Quid immerentem, Stulte, vexas? O meis
" Parùm fidelis Verſibus

" Interpres

" Interpres, O tu multa fleturum Caput,
" Si vis Deorum eſt Manium.
" Adſum, relictis Ultor adſum Mortuis,
" Læſique Vindex Carminis.
" Demorſa fruſtrà viva rodis Unguium,
" Fruſtraque cædis Lexica:
" Romana Graio Muſa neſcit nobilis
" Celarier velamine.
" Cave, cave; namque in malos aſperrimus
" Interpretes de ſævio.
" Poeta, grande cui decus *Lucretii*
" Dedêre verſa Carmina,
" Dedit ſatis, ſuperque Pænarum mihi,
" Cùm triſtis agrimoniâ
" Faſtidiosâ gutturi innectit ſuo
" Informe lethi Vinculum.
" Et te, Sceleſte, ſiquid in *Flacco* Viri eſt,
" Inultus haud omiſero.
" Impune *Phædrum* tibi licebat carmine

" *Graio*

"*Graio* diu diffingere;
" Centumque nobili *Fäerno* fabulis
" Inultus illudas licèt;
" At noſtra ſaltem mitte, mitte Carmina,
" Nec me remorſurum petas."

Αλλα

Digitized by Google

Ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔθηκε Θεός γ' ἐπιδευέα φώτων.

SINGULAS Naturæ Terras frugibus ditat [ſuis:
Jungit hîc colonus ulmos Vitibus feliciùs,
His agris robuſtiora Farra producit *Ceres.*
Hic tuo, *Pomona*, fructu degravantur arbores,
Hortus hîc flores amænos, copiamque narium
Mittit, & paſtor puellæ ſerta nectit ſuavia.
Tmolus en! gratos odores, muricem *Sidonii*,
Thura dant molles *Sabæi*, molle *Perſæ* Sericum.
Sic Deûm rex magnus orbi mutuum Commercium
Juſſit eſſe, ſingulíſque ſingulas merces dedit
Gentibus: ſic quæque Terra eſt fertiliſque & indigens;
Quæque tribuit, & viciſſim dona poſcit exteros.
Navium hinc citæ cohortes æquor altum pervolant,
Atque fœdera, atque merces hinc & indè transferunt.
Orbis incolas remotos copulat Commercium,

Pauperi

Pauperi nummos miniſtrans, atque luxum Diviti.
Nauta ad *Anglicum* ecce! litus exteras opes vehit:
Thura nos, vitemque Baccho dedicatam candido,
Muricem nos, atque gemmas, atque delicatulas
In togas Puellularum nos habemus Sericum.
Quæ tamen cœli *Britanni* deneget nobis rigor.
Attamen *Ceres* beatam mater *Angliam* fovet,
Arva flaveſcunt ariſtis aureis & ſuavibus,
Grata nobis, & remotis gentibus gratiſſima.
En! Oves errant per agros, perque montium juga,
Quos malignus Jupiter, quos vexat Æther frigidus,
Vellus *Anglicum* rigentes vellus *Aureum* putant.
Sic viciſſim poſtulamus, reddimuſque munera,
Diviteſque fertilis nos reddit Indigentia.

Ne

——————*Nè patriam Rem*

Perdere quis velit.——————

QUALIS ad æſtivum pennas expandere ſolem
Gaudet, & exultat Muſca tepore novo;
Inſtantis ſecura hiemis, nec cauta futuri,
Tranſigit æſtivam luxurioſa diem;
Mox ignava fame, ac contracto frigore pigra;
Ultricem luxûs ſentit adeſſe diem:
Sic genio indulget, venturique inſcius ævi,
Diſſipat imprudens æra paterna *Nepos.*
Hinc ſequitur, luxumque ulciſcitur acris Egeſtas,
Immodicamque fames torquet acerba gulam.
Curtantur, nido extendit quas latiùs, alæ;
Nec cadit, ut tactâ ſurgere poſſit humo.
Hunc rapit Ambitio, præceps illum Alea nudat,
Extorquet nummos huic inhoneſta Venus.

Alter

Alter, ut *Actæon*, perit iraſcente *Dianâ*,
Concidit & Canibus tradita præda ſuis.
Fit Latro mox, ſtringitque ferum Sicarius enſem,
Quaſque malè amiſit, nunc male quærit opes.
Cùm bona donavit præcepibus atque Caballis,
Fortè aget in triviis ipſe Olitoris equum.
Si nunquam fuerat felix, felicior eſſet,
Inſuetus duram ſcit malè ferre famem.
Fabricii meliùs fortes: augere paternam
Rem prohibet Virtus, extenuare Pudor.
Majeſtate humiles & paupertate verendi,
Virtutem quærunt, vel ſine dote, probam.
Sæviat & moveat Fortuna irata tumultus,
His, queis nulla dedit, demere nulla poteſt.

Si volet uſus.

OMNIBUS in terris, quas Sol proſpectat uterque,
Diverſæ Gentes longe Diverſa ſequuntur.
Diſcordant varii cultuſque habituſque Locorum;
Nec diverſa ſitu magis eſt aut æquore tellus,
Quàm ſtudiis; ſua quoſque trahit pro more Voluntas.
Gallica Comædos oſtendit Natio Mores,
Æternùmque levi ſtrepit importuna cachinno.
Ingreditur faſtu tumidus, frontemque ſeveram
Torvus *Iber* profert; &, ut eſt gravis, eſſe videtur.
Anglia at, utiliùs commiſcens dulce ſevero,
Temperat Hiſpanâ modicum gravitate leporem.
Turcicus ad talos demiſsâ veſte Maritus,
Molliter incedit, mollique ſuperbit amictu.
At mulier graditur Bracchata: *Britannia* contrà
Succinctum ſpectat Juvenem, Nymphamque ſtolatam.

Sæpe tamen Veſtem, violataque jura Mariti
Invadit conjux; nimiùmque virilis Amazon
Fœmineæ prœdæ, & Braccarum ardeſcit amore,
Et vetita impatiens Femoralia vendicat Uxor.

Auſtrales luſtra terras, admota tepenti
Litora quà Phœbo ſitiunt, nitidam aſpice *Tottam*,
Quàm longo decorata volumine ſudet Omaſi,
Ut pingui ſtillent adipata Monilia collo.
Pro crinali auro, pictæ pro tegmine Pallæ,
Viſcera per tergum demiſſa à vertice pendent,
Innectuntque artus, & circùm lubrica ſerpunt.
Hanc avido (quid non mortalia pectora cogis,
Sacra Fames & amor?) deſignat Lumine Sponſus:
Miratur Nymphæ formam, miratur Omaſum;
Spe cœnæ flagrat, hac veniunt à dote ſagittæ.
Quid non exclamat, ſi in corpore Phyllidos iſta
Spectat noſter amans? contemptâ pyxide Virgo,
Siccari mundo fugiat ſi pulvere Crines,
Tenûia ſi pingui permutet Serica Omaſo,

Atque

Atque Indæ malit mores imitarier Oræ?
Illic, ut perhibent, pinguedine lubrica Nympha,
Uncta nitet; ſanieque cutem perducit; at illi
Dulces compoſito ſpirant de corpore Odores,
Quòque magìs fœtet Virgo, magìs ardet Amator.

Has adeò leges, æternaque fœdera certis
Conſuetudo potens terris componere geſtit.
Illa Ducem ſponſale jubet daret fluctibus Aurum
Adriacis *Venetum.* Belli jubet illa ſub armis
Etonæ imberbes ſimulachra ciere catervas.
Solvitur in riſus hoſpes, ſi viderit; aſt Hîc,
Quamquam eadem crebrò ſpectentur prælia, ridet
Nemo, ubi tota Cohors eadem vexilla ſequuntur,
Dum Mos defendit, junctæque umbone Phalanges.

 Peccare

Peccare docentes Hiſtoriæ.

LIBERA per vacuum ponens veſtigia, Virtus
  Naturâ tutum ſub duce carpit iter.
Ipſa ſibi exemplum eſt, imitatrix ipſa; ſuiſque
  Innixa, externas Diva recuſat opes.
Sat natura malo per ſe ſecernit honeſtum,
  Quæque petenda tibi, quæ fugienda docet.
Optima dux Ratio eſt; careat ſucceſſibus opto,
  Quiſquis ab exemplis facta regenda putat.
Vites Hiſtoriæ contagia dira, Juventus;
  Utque nefas fugias, ſcripta nefanda fuge.
Quod geſtum legiſſe placet, feciſſe placebit;
  Quæque juvant aures crimina, facta juvant.
Detrahit obſcœnis Suetonî pagina velum,
  Et quæ nota nocent, non latuiſſe ſinit.
Evolve Annales, & priſcos erue Faſtos,

Arcanum

Arcanum oſtendit Pagina quæque nefas.
Vis ſolio excuſſiſſe Ducem faſceque ſuperbos?
Feciſti, poterit dicere, CÆSAR, idem.
Gaudet quis nimio noctem producere vino?
Crimine conſimili protegit, ecce! Cato.
Scrutare Hiſtorias, Mœchus, Sicarius eſto,
Auctorem, tete, quo tuearis, habes.
Traxerat Hectoreum quod victor corpus Achilles,
Auſus Alexander ſic rapuiſſe ducem.
Scilicet a ſimili Patronum crimine quærit,
Peccandi ſimile & jus putat eſſe ſibi.

Hic

Hîc ames dici Pater.

HÆC, artes pueri gaudent ubi diſcere, & artes
Exercent, olim quas didicêre, viri;
Hæc Pater HENRICUS conſtruxit mœnia, [certas
Dignatus Muſis conſtabilire domos.
Ipſe etiam hîc alter nè dedignere, GEORGI,
ETONÆ dici, nec minùs eſſe, PATER:
Ipſe etiam, quamvis abſens, at numine præſens,
Quos Rex fundavit, Rex tueare Lares.
Terna licèt triplici donent te Regna coronâ,
Et maria æquoreo cuncta tridente regas;
Majores inter palmas, nè ſperne minores,
Quas gratâ offerimus nos, tua turba, manu.
Ipſe quidem Imperii curas ac pondera noſti,
Et ſentis, oneri ſis licèt æquus, onus;
Non leve, tutelæ Britonum invigilare tuorum,

Tutelæ

Tutelæ Europes invigilare, grave eſt:
Hîc Pater, hîc Princeps, placidus patiare vocari:
Gloria ſi nulla eſt, non grave pondus erit.
Hinc dum GERMANUS, GALLUSQUE hinc voce fatigat,
Hic gladium ut condat, ſtringat ut Ille, tuum:
Sufficiat nobis, lœto ſi arriſeris ore,
Hos titulos tibi non diſplicuiſſe, ſat eſt.
Nec tibi diſpliceant, nec tu, Rex magne, tributa,
Quæ tibi noſtræ opis eſt ſolvere ſola, nega.
Ipſa tibi Pallas, Victor fortiſſime, texit
Fronde triumphali ſæpe, tegatque! caput;
Ipſa & Pacificâ devinxit tempora Olivâ,
Quæ nituitque tuis, quæ niteatque! comis:
Sis tamen his Laribus PATER, extruxiſſe Minerva
Quos olim vellet, nunc habitare velit.
Seu Pacem, ingenti ſeu volvas pectore Bella,
Da Pacem à nobis, da tua Bella cani.
Præſidio munita Tuo, Te laudet ETONA,
Tu, qui digna geris carmine, carmen ames.

FINIS TOM. I.

005652227

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google